# รายงานข้อมูลสถานการณ์
# ด้านความรุนแรงในครอบครัว
# สำหรับการรายงานตามมาตรา 17
# แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรง
# ในครอบครัว พ.ศ. 2550
# ประจำปี 2557

กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว
กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

# คำนำ

รายงานข้อมูลสถานการณ์ด้านความรุนแรงในครอบครัว ประจำปี 2557 เป็นรายงานฉบับที่ 6 นับตั้งแต่ปี 2551 เป็นต้นมา ซึ่งเป็นไปตามมาตรา 17 แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว ที่กำหนดให้กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ต้องจัดให้มีการรายงานแสดงจำนวนความรุนแรงในครอบครัว เสนอต่อคณะรัฐมนตรีและรัฐสภาทราบปีละครั้ง ประกอบกับรายงานดังกล่าวมีการนำเสนอที่ครอบคลุมข้อมูลความรุนแรงต่อเด็ก สตรี ความรุนแรงครอบครัวในมิติทางสังคมและกฎหมาย ทั้งนี้ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อแสดงให้เห็นถึงแนวโน้มสถานการณ์ความรุนแรงในครอบครัวที่สามารถใช้อ้างอิงหรือเป็นแนวทางประกอบการตัดสินใจ นำไปสู่การป้องกันและแก้ไขปัญหาได้ครอบคลุมตรงกับความต้องการและความจำเป็นของพื้นที่หรือหน่วยงานในการลดความรุนแรงในครอบครัว

เนื้อหารายงานประกอบด้วย ข้อมูลด้านความรุนแรงในครอบครัวจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และข้อมูลจากระบบฐานข้อมูลความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และความรุนแรงในครอบครัว ภายใต้เว็บไซต์ www.violence.in.th รวมทั้งข้อมูลจากการบันทึกการให้ความช่วยเหลือเบื้องต้นตามแบบรายงานการดำเนินการคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว หรือแบบ คร. 6 ซึ่งบันทึกโดยพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติฯ และเจ้าหน้าที่ประจำศูนย์ปฏิบัติการเพื่อป้องกันการกระทำความรุนแรงในครอบครัว สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด นอกจากนี้ ยังได้มีการรวบรวมประมวลข้อมูลสถานการณ์ความรุนแรงในครอบครัวในพื้นที่ศูนย์พัฒนาครอบครัวในชุมชน (ศพค.) ของจังหวัดนำร่องซึ่งจะทำให้เห็นถึงแนวโน้มสถานการณ์ที่เกิดขึ้นรายพื้นที่ สามารถนำมาใช้ประโยชน์ในการวางแผนดำเนินการในการป้องกันและแก้ไขปัญหาต่อไป

กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์หวังเป็นอย่างยิ่งว่า การจัดทำรายงานข้อมูลสถานการณ์ด้านความรุนแรงในครอบครัว ประจำปี 2557 ฉบับนี้ จะช่วยสนับสนุนการทำงานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในทุกระดับ รวมทั้ง การกำหนดนโยบาย ยุทธศาสตร์ และแผนการดำเนินงานต่อไป

นายวิเชียร ชวลิต
ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

# สารบัญ


| | หน้า |
|---|---|
| **คำนำ** | ก |
| **สารบัญ** | ข |
| **สารบัญตาราง** | ค |
| **สารบัญแผนภูมิ** | จ |
| **บทสรุปผู้บริหาร** | ช |
| **รายงานตามมาตรา 17 แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 ประจำปี 2557** | 1 |
| **<u>ส่วนที่ 1</u> รายงานข้อมูลสถานการณ์ความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และความรุนแรงในครอบครัว ปี 2557** | 2 |
| 1) สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข | 3 |
| 2) สำนักการแพทย์ กรุงเทพมหานคร | 7 |
| 3) สำนักอนามัย กรุงเทพมหานคร | 9 |
| 4) โรงพยาบาลตำรวจ | 10 |
| 5) กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ | 12 |
| 6) สภาสังคมสงเคราะห์แห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ | 13 |
| 7) มูลนิธิเพื่อนหญิง | 15 |
| 8) สมาคมบัณฑิตสตรีทางกฎหมายแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชินูปถัมภ์ | 16 |
| 9) สมาคมส่งเสริมสถานภาพสตรี ในพระอุปถัมภ์พระเจ้าวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าโสมสวลี พระวรราชาทินัดดามาตุ | 17 |
| 10) ข้อมูลรายพื้นที่ศูนย์พัฒนาครอบครัวในชุมชน (ศพค.) ในจังหวัดนำร่อง | 17 |
| **<u>ส่วนที่ 2</u> รายงานความรุนแรงในครอบครัวตามมาตรา 17 แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550** | 22 |
| 1) หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมที่เกี่ยวข้อง | 22 |
| 2) ข้อมูลตามระบบฐานข้อมูลความรุนแรงในครอบครัว ภายใต้เว็บไซต์ www.violence.in.th | 28 |
| 3) บันทึกการให้ความช่วยเหลือเบื้องต้นตามแบบรายงานการดำเนินการคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว (แบบ คร. 6) | 36 |
| **<u>ส่วนที่ 3</u> บทวิเคราะห์สถานการณ์ความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และความรุนแรงในครอบครัว และข้อเสนอแนะเชิงมาตรการในการป้องกันและแก้ไขปัญหาความรุนแรงในครอบครัวและแนวทางการดำเนินงานตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 ในปี 2558** | 38 |
| **เอกสารอ้างอิง** | 42 |

# สารบัญตาราง


| ตารางที่ | | หน้า |
|---|---|---|
| 1 | จำนวนเด็กและสตรีที่ถูกกระทำความรุนแรงที่มารับบริการของศูนย์พึ่งได้ | 3 |
| 2 | ประเภทของการกระทำความรุนแรงต่อสตรีที่มารับบริการของศูนย์พึ่งได้ | 3 |
| 3 | ประเภทผู้กระทำความรุนแรงต่อเด็กที่มารับบริการของศูนย์พึ่งได้ | 4 |
| 4 | ประเภทผู้กระทำความรุนแรงต่อสตรีที่มารับบริการของศูนย์พึ่งได้ | 5 |
| 5 | สาเหตุของความรุนแรงต่อเด็กและสตรีที่มารับบริการของศูนย์พึ่งได้ | 6 |
| 6 | จำนวนผู้ถูกกระทำความรุนแรงในครอบครัวที่เข้ารับบริการของศูนย์พิทักษ์สิทธิเด็กและสตรีตามโรงพยาบาลที่อยู่ในสังกัดสำนักการแพทย์ กรุงเทพมหานคร | 7 |
| 7 | จำนวนผู้ถูกกระทำความรุนแรงในครอบครัวและความรุนแรงทั่วไปที่จัดเก็บข้อมูลโดยศูนย์บริการสาธารณสุข สังกัดสำนักอนามัย กรุงเทพมหานคร | 9 |
| 8 | จำนวนเด็กและสตรีและบุคคลในครอบครัวที่ถูกระทำความรุนแรงในครอบครัวที่เข้ารับบริการของโรงพยาบาลตำรวจ แบ่งตามช่วงอายุ | 10 |
| 9 | ลักษณะการกระทำความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และบุคคลในครอบครัว ที่เข้ารับบริการของโรงพยาบาลตำรวจ | 11 |
| 10 | จำนวนเด็ก สตรีและบุคคลในครอบครัวที่ถูกกระทำความรุนแรงในครอบครัวเฉพาะกรณีทำร้ายร่างกายที่เข้ารับบริการของโรงพยาบาลตำรวจ จำแนกตามความสัมพันธ์กับผู้กระทำ | 11 |
| 11 | สถานที่ที่ผู้รับบริการประสบเหตุ การกระทำความรุนแรงในครอบครัวเฉพาะกรณีทำร้ายร่างกายที่จัดเก็บโดยโรงพยาบาลตำรวจ | 12 |
| 12 | จำนวนเด็ก สตรี ที่ถูกกระทำความรุนแรงในครอบครัว ที่เข้ารับบริการในบ้านพักเด็กและครอบครัว ในช่วงเดือนตุลาคม 2556 - กันยายน 2557 | 12 |
| 13 | ข้อมูลผู้ใช้บริการศูนย์บริการปรึกษา (Happy Line) สำนักสวัสดิการ สภาสังคมสงเคราะห์แห่งประเทศไทยฯ ในปี 2557 | 13 |
| 14 | จำนวนผู้ขอรับคำปรึกษาด้านกฎหมาย จากมูลนิธิเพื่อนญิง ระหว่างเดือนมกราคม - ธันวาคม 2557 | 15 |
| 15 | จำนวนการให้ความช่วยเหลือด้านกฎหมายในกรณีการกระทำความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และความรุนแรงในครอบครัว จำแนกตามประเภทการกระทำ ตั้งแต่เดือนมกราคม - ธันวาคม 2557 ที่ขอรับบริการจากสมาคมบัณฑิตสตรีทางกฎหมายแห่งประเทศไทยฯ | 16 |
| 16 | จำนวนคดีตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 ที่จัดเก็บโดยสำนักงานตำรวจแห่งชาติ | 23 |
| 17 | ประเภทของการกระทำความรุนแรงในครอบครัว จำแนกตามเพศและอายุของผู้กระทำที่จัดเก็บโดยสำนักงานตำรวจแห่งชาติ | 24 |

| | | |
|---|---|---|
| 18 | จำนวนคดีตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 ของสำนักงานอัยการสูงสุด | 25 |
| 19 | จำนวนคดีตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 ของสำนักงานอัยการสูงสุด กรณีหน่วยงานมีการจัดเก็บ | 26 |
| 20 | สถิติสำนวนคดีเกี่ยวกับการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 จำแนกตามคดีชั้นพนักงานอัยการ และคดีชั้นศาล ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2557 | 26 |
| 21 | จำนวนคดีตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 ของสำนักงานศาลยุติธรรม | 27 |
| 22 | จำนวนเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัว ปี 2553 - 2557 จากระบบฐานข้อมูลฯ ภายใต้เว็บไซต์ www.violence.in.th | 28 |
| 23 | จำนวนเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัว ที่เป็นคดีและไม่เป็นคดีตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 ระหว่าง ปี 2553 - 2557 จากระบบฐานข้อมูล ภายใต้เว็บไซต์ www.violence.in.th | 29 |
| 24 | จำนวนคดีความรุนแรงในครอบครัว ระหว่างปี 2553 -2557 ที่เข้าสู่กระบวนการตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 จากระบบฐานข้อมูลฯ ภายใต้เว็บไซต์ www.violence.in.th | 30 |
| 25 | จำนวนเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัว จำแนกตามประเภทเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัว จากระบบฐานข้อมูลฯ ภายใต้เว็บไซต์ www.violence.in.th | 31 |
| 26 | จำนวนเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัว จำแนกตามสาเหตุ จากระบบฐานข้อมูลฯ ภายใต้เว็บไซต์ www.violence.in.th | 32 |
| 27 | จำนวนเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัว จำแนกตามความสัมพันธ์ระหว่างผู้กระทำและผู้ถูกกระทำ จากระบบฐานข้อมูลฯ ภายใต้เว็บไซต์ www.violence.in.th | 33 |
| 28 | จำนวนเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัว จำแนกตามสถานที่เกิดเหตุ จากระบบฐานข้อมูลฯ ภายใต้เว็บไซต์ www.violence.in.th | 34 |
| 29 | จำนวนเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัว ประจำปี 2557 จำแนกตามจังหวัดที่มีการบันทึกเหตุการณ์ไว้มากที่สุด 10 จังหวัดแรก จากระบบฐานข้อมูลฯ ภายใต้เว็บไซต์ www.violence.in.th | 35 |
| 30 | จำนวนการให้ความช่วยเหลือเบื้องต้นแก่ผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว ประจำปี 2557 จากแบบ คร.6 จำแนกตามประเภทการให้ความช่วยเหลือ | 36 |
| 31 | ช่วงอายุของผู้ได้รับความช่วยเหลือเบื้องต้นจากความรุนแรงในครอบครัว ปี 2557 ตามแบบ คร.6 | 37 |

# สารบัญแผนภูมิ


| แผนภูมิที่ | | หน้า |
|---|---|---|
| 1 | ประเภทผู้กระทำความรุนแรงต่อเด็กที่มารับบริการของศูนย์พึ่งได้มากที่สุด 7 อันดับแรก | 4 |
| 2 | ประเภทผู้กระทำความรุนแรงต่อสตรีที่ขอรับบริการของศูนย์พึ่งได้มากที่สุด 7 อันดับแรก | 5 |
| 3 | จำนวนเด็ก สตรี ที่ถูกกระทำความรุนแรงในครอบครัว ที่เข้ารับบริการในบ้านพักเด็กและครอบครัว ในช่วงเดือน ตุลาคม 2556 - กันยายน 2557 | 13 |
| 4 | จำนวนผู้ใช้บริการศูนย์บริการปรึกษา (Happy Line) สำนักสวัสดิการ สภาสังคมสงเคราะห์แห่งประเทศไทยฯ ในปี 2557 ใน 7 อันดับแรก จำแนกตามประเภทปัญหา | 14 |
| 5 | จำนวนผู้ขอรับคำปรึกษาด้านกฎหมาย จากมูลนิธิเพื่อนหญิง ระหว่างเดือนมกราคม - ธันวาคม 2557 ใน 5 อันดับแรก | 15 |
| | ข้อมูลรายพื้นที่ตามโครงการพัฒนาระบบของศูนย์ปฏิบัติการเพื่อป้องกันการกระทำความรุนแรงในครอบครัวในการขับเคลื่อนระบบข้อมูลและกลไกการปฏิบัติงานศูนย์ปฏิบัติการเพื่อป้องกันการกระทำความรุนแรงในครอบครัว ใน 15 จังหวัดนำร่อง (แผนภูมิที่ 6 - 14 ) | 17 |
| 6 | แสดงข้อมูลพฤติกรรมที่เคยกระทำต่อบุคคลในครอบครัว | 17 |
| 7 | แสดงความคิดหรือพฤติกรรมเพื่อหาทางออกจากการถูกกระทำความรุนแรงฯ | 18 |
| 8 | แสดงสาเหตุการกระทำความรุนแรงในครอบครัว | 18 |
| 9 | แสดงการพบเห็นเหตุการณ์กระทำความรุนแรงในครอบครัวภายในชุมชน ใน 1 ปี | 19 |
| 10 | แสดงจำนวนครอบครัวที่ถูกกระทำซ้ำ | 19 |
| 11 | แสดงช่วงอายุของผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว | 20 |
| 12 | แสดงเพศของผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว | 20 |
| 13 | แสดงการดำเนินการเมื่อพบเห็นคู่สามีภรรยาทะเลาะตบตีกัน | 21 |
| 14 | แสดงการมีส่วนร่วมในการลดความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และความรุนแรงในครอบครัว | 21 |
| 15 | แสดงจำนวนคดีตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 ที่จัดเก็บโดยสำนักงานตำรวจแห่งชาติ | 23 |
| 16 | แสดงข้อมูลเปรียบเทียบกรณีร้องทุกข์และไม่ร้องทุกข์ตามพระราชบัญญัติฯ ระหว่างปี 2553 – 2557 ที่จัดเก็บโดยสำนักงานตำรวจแห่งชาติ | 24 |

| | | |
|---|---|---|
| 17 | จำนวนเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัวจากระบบฐานข้อมูลฯ ภายใต้เว็บไซต์ www.violence.in.th | 28 |
| 18 | จำนวนผู้กระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว จำแนกตามเพศ ระหว่างปี 2553 - 2557 จากระบบฐานข้อมูลฯ ภายใต้เว็บไซต์ www.violence.in.th | 29 |
| 19 | แสดงจำนวนเหตุการณ์ความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และความรุนแรงในครอบครัว ที่เป็นคดีและไม่เป็นคดี ตามพระราชบัญญัติฯ ระหว่างปี 2553 – 2557 จากระบบฐานข้อมูล ภายใต้เว็บไซต์ www.violence.in.th | 30 |
| 20 | สาเหตุการกระทำความรุนแรงในครอบครัว ปี 2557 จากระบบฐานข้อมูลฯ ภายใต้เว็บไซต์ www.violence.in.th | 32 |
| 21 | แสดงข้อมูลความสัมพันธ์ระหว่างผู้กระทำและผู้ถูกกระทำความรุนแรงในครอบครัว ปี 2557 จากระบบฐานข้อมูลฯ ภายใต้เว็บไซต์ www.violence.in.th | 33 |
| 22 | จำนวนเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัว จำแนกตามสถานที่เกิดเหตุ 5 อันดับแรก จากระบบฐานข้อมูลฯ ภายใต้เว็บไซต์ www.violence.in.th | 35 |

# บทสรุปผู้บริหาร

การรายงานข้อมูลสถานการณ์ความรุนแรงในครอบครัว สำหรับตามมาตรา 17 แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 ประจำปี 2557 เป็นการนำเสนอภาพรวมการกระทำความรุนแรงในครอบครัวของประเทศเพื่อสนับสนุนการดำเนินงานและภารกิจของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง โดยเป็นไปตามมาตรา 17 แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 ที่กำหนดให้กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จัดทำรายงานที่แสดงจำนวนคดีการกระทำความรุนแรงในครอบครัว จำนวนคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ จำนวนการละเมิดคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ของพนักงานเจ้าหน้าที่และศาล และจำนวนการยอมความ รายงานต่อคณะรัฐมนตรีและรัฐสภาเพื่อทราบปีละครั้ง โดยรายงานฉบับนี้มีเนื้อหาหลัก 3 ส่วน ได้แก่

<u>ส่วนที่ 1</u> ข้อมูลสถานการณ์ความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และความรุนแรงในครอบครัว ในปี 2557 ที่รวบรวมจากหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข สำนักการแพทย์ กรุงเทพมหานคร สำนักอนามัย กรุงเทพมหานคร โรงพยาบาลตำรวจ กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ สภาสังคมสงเคราะห์แห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ มูลนิธิเพื่อนหญิง สมาคมบัณฑิตสตรีทางกฎหมายแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สมาคมส่งเสริมสถานภาพสตรี ในพระอุปถัมภ์พระเจ้าวรวงศ์เธอพระองค์เจ้าโสมสวลี พระวรราชาทินัดดามาตุ จากข้อมูลที่รวบรวมดังกล่าวเป็นลักษณะการให้บริการความช่วยเหลือ การประสานความร่วมมือ หรือมีการดำเนินการที่เกี่ยวข้อง เช่น จากข้อมูลของกระทรวงสาธารณสุข มีผู้เข้ารับบริการที่ศูนย์พึ่งได้ในโรงพยาบาล จำนวน 829 แห่ง จำนวนทั้งสิ้น 13,999 ราย ในจำนวนนี้ เป็นเด็กถูกกระทำความรุนแรง จำนวน 6,333 ราย (ร้อยละ 45.24) ส่วนสตรีถูกกระทำความรุนแรงจำนวน 7,666 ราย (ร้อยละ 54.76) เฉลี่ยเด็กและสตรีถูกกระทำความรุนแรง 38 ราย/วัน จากข้อมูลสำนักการแพทย์ กรุงเทพมหานคร มีผู้เข้ารับบริการศูนย์พิทักษ์สิทธิเด็กและสตรีตามโรงพยาบาลที่อยู่ในสังกัด 8 แห่ง จำนวนทั้งสิ้น 958 ราย ในจำนวนนี้ สตรีอายุ 18 ปี ขึ้นไป ถูกกระทำความรุนแรงมากที่สุด จำนวน 850 ราย โดยถูกกระทำจากคู่สมรสมากที่สุด จำนวน 694 ราย ส่วนเด็กถูกกระทำความรุนแรง จำนวน 99 ราย โดยถูกทำร้ายร่างกายมากที่สุดจำนวน 86 ราย นอกจากนี้ จากข้อมูลจากบ้านพักเด็กและครอบครัว กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ มีเด็กและสตรีถูกกระทำความรุนแรงจำนวนทั้งสิ้น 705 ราย ในจำนวนนี้ สตรีอายุ 18 ปี ขึ้นไปถูกกระทำมากที่สุด จำนวน 400 ราย (ร้อยละ 56.74)

<u>ส่วนที่ 2</u> ข้อมูลความรุนแรงในครอบครัวตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 มาตรา 17 ได้แก่ จำนวนคดีความรุนแรงในครอบครัว จำนวนคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ จำนวนการละเมิดคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ของพนักงานเจ้าหน้าที่และศาล และจำนวนการยอมความ โดยเป็นข้อมูลที่รวบรวมจากหน่วยงานและแหล่งข้อมูลที่เกี่ยวข้อง ได้แก่

2.1 หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมที่เกี่ยวข้อง 3 หน่วยงาน ได้แก่ (1) สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่มีจำนวนคดีการกระทำความรุนแรงในครอบครัวทั้งสิ้น 1,470 คดี ไม่ร้องทุกข์ 311 คดี มีการออกคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ จำนวน 41 คำสั่ง (2) สำนักงานอัยการสูงสุด

มีคดีตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวฯ จำนวน 172 เรื่อง เป็นคดีที่อัยการสั่งฟ้องต่อศาลจำนวน 161 คดี สั่งไม่ฟ้อง 1 คดี ส่วนคดีที่อัยการสั่งยุติคดีหรือยอมความ จำนวน 10 เรื่อง และคดี ที่เข้าสู่ศาลชั้นต้น 33 เรื่อง ใช้มาตราการตามมาตรา 10 จำนวน 18 เรื่อง ฝ่าฝืนมาตรการตามมาตรา 10 จำนวน 4 เรื่อง และยอมความ จำนวน 11 เรื่อง และ (3) สำนักงานศาลยุติธรรม มีคดีฟ้องต่อศาลโดยตรง จำนวน 53 คดี ในจำนวนนี้ ศาลมีคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ จำนวน 2 ราย และมีการยอมความในชั้นพิจารณาคดี จำนวน 2 ราย

2.2 ข้อมูลตามระบบฐานข้อมูลความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และความรุนแรงในครอบครัว ภายใต้เว็บไซต์ www.violence.in.th ที่แสดงจำนวนเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัวทั้งที่เป็นคดีและที่ไม่เป็นคดี รวมถึงจำนวนคดีที่เข้าสู่กระบวนการตามพระราชบัญญัติฯ โดยจำแนกตามความสัมพันธ์ระหว่างผู้กระทำและผู้ถูกกระทำ ช่วงอายุ ประเภท สาเหตุ และสถานที่เกิดเหตุการณ์ เหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัวที่บันทึกในปี 2557 มีจำนวนทั้งสิ้น 928 ราย ซึ่งจังหวัดที่มีการบันทึกในระบบมากที่สุด 5 จังหวัดแรก ได้แก่ พังงา อุบลราชธานี ชุมพร ระนอง และกาฬสินธุ์ ทั้งนี้ จังหวัดที่มีการรายงานจำนวนรายกรณีเข้ามามาก เนื่องจากในจังหวัดมีสหวิชาชีพที่เข้มแข็ง หรือมีเครือข่ายที่ร่วมให้การช่วยเหลืออย่างต่อเนื่อง จึงมีการบันทึกข้อมูลเข้ามามาก บางจังหวัดมีการรายงานข้อมูลน้อย เนื่องจากมีเหตุการณ์ความรุนแรงเกิดขึ้นเป็นจำนวนน้อยจริง หรือมีเหตุการณ์ความรุนแรงเกิดขึ้นเป็นจำนวนมาก แต่ไม่มีการรายงานเข้าสู่ระบบ

2.3 ข้อมูลตามบันทึกการให้ความช่วยเหลือเบื้องต้นตามแบบรายงานการดำเนินการคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว หรือแบบ คร.6 ซึ่งบันทึกช่วงเดือนมกราคม - ธันวาคม 2557 มีการให้ความช่วยเหลือจำนวนทั้งสิ้น 1,989 กรณี โดยจัดให้ผู้ถูกกระทำได้รับคำปรึกษาแนะนำจากจิตแพทย์ นักจิตวิทยา หรือนักสังคมสงเคราะห์มากที่สุดคือ จำนวน 613 ราย รองลงมาคือการเข้าระงับเหตุและสอบถามผู้กระทำ/ผู้ถูกกระทำ จำนวน 431 ราย จัดให้ผู้ถูกกระทำเข้ารับการตรวจรักษาจากแพทย์ จำนวน 404 ราย การจัดให้ผู้ถูกกระทำร้องทุกข์ หากผู้ถูกกระทำประสงค์จะดำเนินคดีตามกฎหมาย จำนวน 313 ราย และความช่วยเหลืออื่น ๆ จำนวน 228 ราย

<u>ส่วนที่ 3</u> บทวิเคราะห์สถานการณ์ความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และความรุนแรงในครอบครัว และข้อเสนอแนะเชิงมาตรการในการป้องกันและแก้ไขปัญหาความรุนแรงในครอบครัวและต่อการดำเนินงานตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 ในปี 2558

3.1 บทวิเคราะห์สถานการณ์ความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และความรุนแรงในครอบครัว เป็นการประมวลและวิเคราะห์ข้อมูลบางประเด็นจากส่วนที่ 1 และ 2 ของรายงานฉบับนี้

3.2 ข้อเสนอแนะเชิงมาตรการในการป้องกันและแก้ไขปัญหาความรุนแรงในครอบครัว

3.3 แนวทางการดำเนินงานตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 ตามข้อเสนอแนะเชิงมาตรการ ได้แก่ 1) ขยายพื้นที่ใหม่และต่อยอดพื้นที่เดิมในการดำเนินงานพัฒนาระบบงานศูนย์ปฏิบัติการเพื่อป้องกันการกระทำความรุนแรงในครอบครัว 2) ดำเนินการเกี่ยวกับสื่อและเครือข่ายชุมชนในการป้องกัน เฝ้าระวังไม่ให้เกิดความรุนแรงในครอบครัว และ 3) ดำเนินความร่วมมือกับหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม

# รายงานตามมาตรา 17 แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 ประจำปี 2557

พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 มาตรา 17 กำหนดให้กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จัดทำรายงานประจำปี เสนอต่อคณะรัฐมนตรีและรัฐสภาเพื่อทราบปีละครั้ง ดังนี้

1) จำนวนคดีการกระทำความรุนแรงในครอบครัว
2) จำนวนคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์
3) จำนวนการละเมิดคำสั่งกำหนดมาตรการ หรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ของพนักงานเจ้าหน้าที่และศาล
4) จำนวนการยอมความ

กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ โดยกรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว ในฐานะหน่วยงานที่รับผิดชอบการจัดทำรายงานข้อมูลสถานการณ์ความรุนแรงดังกล่าว ได้จัดทำรายงานเสนอต่อคณะรัฐมนตรีและรัฐสภามาแล้วรวม 5 ฉบับ ได้แก่ รายงานข้อมูลสถานการณ์ด้านความรุนแรงของประเทศไทย และตามมาตรา 17 แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 ประจำปี 2551 – 2552 รายงานข้อมูลสถานการณ์ด้านความรุนแรงของประเทศไทย และตามมาตรา 17 แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 ประจำปี 2553 รายงานข้อมูลสถานการณ์ด้านความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และความรุนแรงในครอบครัว สำหรับการรายงานตามมาตรา 17 แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 ประจำปี 2554 รายงานข้อมูลสถานการณ์ด้านความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และความรุนแรงในครอบครัว สำหรับการรายงานตามมาตรา 17 แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 ประจำปี 2555 และรายงานข้อมูลสถานการณ์ด้านความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และความรุนแรงในครอบครัว สำหรับรายงานตามมาตรา 17 แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 ประจำปี 2556 สำหรับรายงานฉบับนี้เป็นฉบับที่ 6 ประกอบด้วยเนื้อหา 3 ส่วน ดังนี้

<u>ส่วนที่ 1</u> รายงานข้อมูลสถานการณ์ความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และความรุนแรงในครอบครัว ปี 2557 ซึ่งรวบรวมจากหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง

<u>ส่วนที่ 2</u> รายงานความรุนแรงในครอบครัว ตามมาตรา 17 แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 ประจำปี 2557 ได้แก่

- ข้อมูลจำนวนคดีการกระทำความรุนแรงในครอบครัว จำนวนคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ จำนวนการละเมิดคำสั่งกำหนดมาตรการ หรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ของพนักงานเจ้าหน้าที่และศาล และจำนวนการยอมความ ซึ่งรวบรวมจากสำนักงานตำรวจแห่งชาติ สำนักงานอัยการสูงสุด และสำนักงานศาลยุติธรรม

- ข้อมูลตามระบบฐานข้อมูลความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และความรุนแรงในครอบครัว ภายใต้เว็บไซต์ www.violence.in.th ที่แสดงจำนวนเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัวทั้งที่เป็นคดีและที่ไม่เป็นคดี รวมถึงคดีที่เข้าสู่กระบวนการตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 ซึ่งรวบรวมโดยศูนย์ปฏิบัติการเพื่อป้องกันการกระทำความรุนแรงในครอบครัวทั่วประเทศ

- ข้อมูลตามบันทึกการให้ความช่วยเหลือเบื้องต้นตามแบบรายงานการดำเนินการคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว หรือแบบ คร.6 ซึ่งบันทึกโดยพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 และศูนย์ปฏิบัติการเพื่อป้องกันการกระทำความรุนแรงในครอบครัวทั่วประเทศ

<u>ส่วนที่ 3</u> บทวิเคราะห์สถานการณ์ความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และความรุนแรงในครอบครัว และข้อเสนอแนะเชิงมาตรการในการป้องกันและแก้ไขปัญหาความรุนแรงในครอบครัวและต่อการดำเนินงานตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 ในปี 2558

## ส่วนที่ 1
## รายงานข้อมูลสถานการณ์ความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และความรุนแรงในครอบครัว ปี 2557

กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ โดยกรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว ได้ดำเนินการรวบรวมและประมวลข้อมูลสถานการณ์ความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และความรุนแรงในครอบครัว ในปี 2557 จากหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ได้แก่

1) สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข
2) สำนักการแพทย์ กรุงเทพมหานคร
3) สำนักอนามัย กรุงเทพมหานคร
4) โรงพยาบาลตำรวจ
5) กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ
6) สภาสังคมสงเคราะห์แห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์
7) มูลนิธิเพื่อนหญิง
8) สมาคมบัณฑิตสตรีทางกฎหมายแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชินูปถัมภ์
9) สมาคมส่งเสริมสถานภาพสตรี ในพระอุปถัมภ์พระเจ้าวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าโสมสวลี พระวรราชาทินัดดามาตุ

ซึ่งแต่ละหน่วยงานมีระยะเวลาการจัดเก็บข้อมูลแตกต่างกัน บางหน่วยงานจัดเก็บข้อมูลเป็นช่วงปีงบประมาณ (ตุลาคม 2556 – กันยายน 2557) และบางหน่วยงานจัดเก็บเป็นรายปี (มกราคม – ธันวาคม 2557) โดยมีรายละเอียด ดังนี้

**1) สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข**

สำนักบริหารการสาธารณสุข สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ได้รายงานข้อมูลสถิติเด็กและสตรีที่ถูกกระทำความรุนแรงและเข้ารับบริการศูนย์พึ่งได้ตามโรงพยาบาลในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข จำนวน 829 แห่ง ในช่วงเดือนตุลาคม 2556 - กันยายน 2557 (ข้อมูล ณ วันที่ 23 มิถุนายน 2558) โดยมีรายละเอียดดังนี้

**ตารางที่ 1 จำนวนเด็กและสตรีที่ถูกกระทำความรุนแรงที่มารับบริการของศูนย์พึ่งได้**

| ปี | โรงพยาบาล (แห่ง) | เด็กที่ถูกกระทำรุนแรง (ราย) | จำนวนสตรีที่ถูกกระทำรุนแรง (ราย) | จำนวนเด็กและสตรี (ราย) | เฉลี่ยการถูกทำร้าย (ราย/วัน) |
|---|---|---|---|---|---|
| 2550 | 250 | 9,598 | 9,469 | 19,067 | **52** |
| 2551 | 582 | 13,036 | 13,595 | 26,631 | **73** |
| 2552 | 617 | 12,359 | 11,140 | 23,499 | **64** |
| 2553 | 750 | 13,190 | 12,554 | 25,744 | **70** |
| 2554 | 578 | 11,491 | 11,074 | 22,565 | **62** |
| 2555 | 507 | 9,703 | 10,869 | 20,572 | **56** |
| 2556 | 631 | 19,229 | 12,637 | 31,866 | **87** |
| 2557 | 426 | 6,333 | 7,666 | 13,999 | **38** |

**หมายเหตุ :** ปัจจุบันการขยายบริการศูนย์พึ่งได้ให้ครอบคลุมโรงพยาบาลทุกแห่งในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารสุข จำนวน 829 แห่ง โรงพยาบาลศูนย์ (รพศ.)/โรงพยาบาลทั่วไป (รพท.)= 95 แห่ง และ โรงพยาบาลชุมชน (รพช.) = 734 แห่ง

จากตารางที่ 1 แสดงจำนวนเด็กและสตรีที่ถูกกระทำความรุนแรงและเข้ารับบริการของศูนย์พึ่งได้ โดยในปี 2557 มีผู้เข้ารับบริการที่ศูนย์พึ่งได้ จำนวน 13,999 ราย หรือ 38 ราย/วัน ในจำนวนนี้ เป็นเด็ก จำนวน 6,333 ราย คิดเป็นร้อยละ 45.24 ส่วนสตรีที่ถูกกระทำความรุนแรงมีจำนวน 7,666 ราย คิดเป็นร้อยละ 54.76

**ตารางที่ 2 ประเภทของการกระทำความรุนแรงต่อเด็กและสตรีที่มารับบริการของศูนย์พึ่งได้**

| ประเภท | เด็ก | สตรี | รวม |
|---|---|---|---|
| ทางเพศ | 4,434 | 1,612 | 6,046 |
| ทางกาย | 1,486 | 5,731 | 7,217 |
| การละเลยทอดทิ้ง | 202 | 108 | 310 |
| ทางจิตใจ | 166 | 210 | 376 |
| ล่อลวง/บังคับแสวงประโยชน์ | 45 | 5 | 50 |
| **รวม** | **6,333** | **7,666** | **13,999** |

**หมายเหตุ :** การพัฒนาฐานข้อมูลตั้งแต่ปี 2545 – 2547 แบ่งประเภทความรุนแรงต่อเด็กและสตรีออกเป็น 4 ประเภท คือ ความรุนแรงทางด้านร่างกาย จิตใจ เพศ และด้านสังคม ต่อมาในปี 2548 เปลี่ยนด้านสังคมเป็นการถูกละเลยทอดทิ้ง และได้เพิ่มประเภทความรุนแรงเป็น 5 ประเภท ในปี 2551 โดยเพิ่ม การล่อลวงบังคับ แสวงประโยชน์ ซึ่งมักจะเกิดขึ้นในเด็กเป็นส่วนมาก เช่น การบังคับเด็กขอทาน ส่วนในเด็กผู้หญิง พบมากในประเด็นการค้ามนุษย์ เป็นต้น

จากข้อมูลในตารางที่ 2 แสดงประเภทของการกระทำความรุนแรงต่อเด็กที่มารับบริการของศูนย์พึ่งได้ใน 3 อันดับแรก พบว่า เด็กถูกกระทำความรุนแรงทางเพศมากที่สุด จำนวน 4,434 ราย คิดเป็นร้อยละ 70.01 รองลงมา คือ ทางกาย จำนวน 1,486 ราย คิดเป็นร้อยละ 23.46 และเด็กถูกละเลยทอดทิ้ง จำนวน 202 ราย คิดเป็นร้อยละ 3.19 ในขณะที่สตรีที่มารับบริการของศูนย์พึ่งได้ 3 อันดับแรก พบว่า สตรีถูกกระทำความรุนแรงทางกายมากที่สุด จำนวน 5,731 ราย คิดเป็นร้อยละ 74.76 รองลงมา คือ ทางเพศ จำนวน 1,612 ราย คิดเป็นร้อยละ 21.03 และทางจิตใจ จำนวน 210 คิดเป็นร้อยละ 2.74

**ตารางที่ 3 ประเภทผู้กระทำความรุนแรงต่อเด็กที่มารับบริการของศูนย์พึ่งได้**

| ประเภทผู้กระทำ | จำนวน (ราย) |
|---|---|
| พ่อ | 270 |
| แม่ | 138 |
| พ่อ/แม่เลี้ยง | 150 |
| พ่อ/แม่บุญธรรม | 18 |
| ผู้ดูแล/ผู้อุปการะ | 55 |
| พี่น้อง/ญาติ | 412 |
| แฟน | 2,728 |
| เพื่อน | 757 |
| เพื่อนร่วมงาน | 26 |
| เพื่อนบ้าน | 432 |
| ครู | 53 |
| พระ/นักบวช | 33 |
| นายจ้าง | 15 |
| คนไม่รู้จัก/คนแปลกหน้า | 633 |
| อื่น ๆ | 613 |
| **รวม** | **6,333** |

**แผนภูมิที่ 1 ประเภทผู้กระทำความรุนแรงต่อเด็กที่มารับบริการของศูนย์พึ่งได้มากที่สุด 7 อันดับแรก**

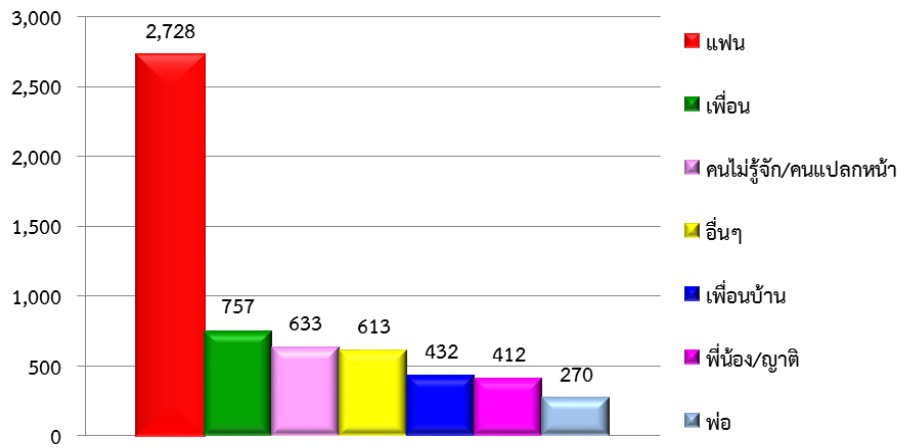

ตารางที่ 3 และแผนภูมิที่ 1 แสดงจำนวนผู้กระทำความรุนแรงต่อเด็กที่ขอรับบริการของศูนย์พึ่งได้ จำนวน 6,333 ราย โดยจำแนกตามประเภทผู้กระทำ ซึ่งผู้กระทำความรุนแรงต่อเด็กมากที่สุด ได้แก่ แฟน จำนวน 2,728 รายคิดเป็นร้อยละ 43.07 รองลงมา คือ เพื่อน จำนวน 757 ราย คิดเป็นร้อยละ 11.95 และคนไม่รู้จัก/คนแปลกหน้า จำนวน 633 คน คิดเป็นร้อยละ 10.00 ของจำนวนผู้กระทำความรุนแรงต่อเด็กทั้งหมด

**ตารางที่ 4 ประเภทผู้กระทำความรุนแรงต่อสตรีที่มารับบริการของศูนย์พึ่งได้**

| ประเภทผู้กระทำ | จำนวน (ราย) |
|---|---|
| คู่สมรส | 3,782 |
| แฟน | 1,109 |
| เพื่อน | 302 |
| ผู้ดูแล/ผู้อุปการะ | 31 |
| พ่อ | 42 |
| แม่ | 19 |
| พ่อ/แม่เลี้ยง | 30 |
| พ่อ/แม่บุญธรรม | 35 |
| ลูกชาย/ลูกสาว/ลูกเลี้ยง | 116 |
| พี่น้อง/ญาติ | 350 |
| เพื่อนบ้าน | 336 |
| นายจ้าง | 36 |
| ลูกจ้าง | 5 |
| ครู | 30 |
| พระ/นักบวช | 34 |
| คนไม่รู้จักหรือคนแปลกหน้า | 733 |
| อื่น ๆ | 676 |
| **รวม** | **7,666** |

**แผนภูมิที่ 2 ประเภทผู้กระทำความรุนแรงต่อสตรีที่ขอรับบริการของศูนย์พึ่งได้มากที่สุด 7 อันดับแรก**

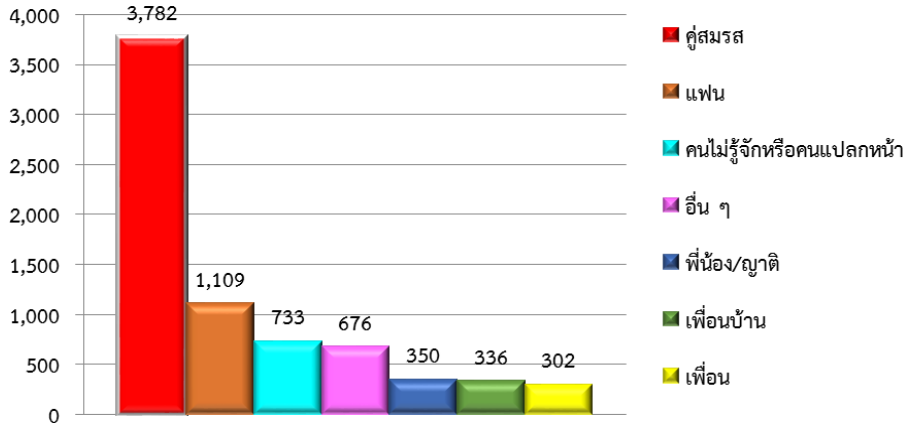

ตารางที่ 4 และแผนภูมิที่ 2 แสดงจำนวนผู้กระทำความรุนแรงต่อสตรี จำนวน 7,666 ราย โดยจำแนกประเภทผู้กระทำ ซึ่งผู้กระทำความรุนแรงต่อสตรีมากที่สุด ได้แก่ คู่สมรส จำนวน 3,782 ราย คิดเป็นร้อยละ 49.33 รองลงมา คือ แฟน จำนวน 1,109 ราย คิดเป็นร้อยละ 14.46 และคนไม่รู้จักหรือคนแปลกหน้า จำนวน 733 ราย คิดเป็นร้อยละ 9.56 ของจำนวนผู้กระทำความรุนแรงต่อสตรีที่เข้ารับบริการศูนย์พึ่งได้ทั้งหมด

**ตารางที่ 5 สาเหตุของความรุนแรงต่อเด็กและสตรีที่มารับบริการของศูนย์พึ่งได้**

| สาเหตุ | เด็ก | สตรี |
|---|---|---|
| สภาพแวดล้อม | 3,436 | 882 |
| ใช้สารกระตุ้น | 1,064 | 2,250 |
| อื่น ๆ | 688 | 496 |
| สัมพันธภาพในครอบครัว | 592 | 3,376 |
| ปัญหาสุขภาพจิต | 321 | 370 |
| ปัญหาเศรษฐกิจ | 191 | 237 |
| ปัญหาสุขภาพกาย | 41 | 55 |
| **รวม** | **6,333** | **7,666** |

**หมายเหตุ :** ได้มีการปรับปรุงโปรแกรมฐานข้อมูลในปี 2551 และในปี 2552 ได้ปรับคำนิยามและจัดกลุ่มผู้กระทำความรุนแรง รวมทั้งสาเหตุ/ปัจจัยของการกระทำความรุนแรงต่อเด็กและสตรี ให้ครอบคลุมมากยิ่งขึ้น โดยแบ่งสาเหตุ/ปัจจัยของการกระทำรุนแรงออกเป็นกลุ่มใหญ่ ๆ 7 กลุ่ม ได้แก่

1. ใช้สารกระตุ้น ได้แก่ การดื่มสุรา และการใช้สารเสพติดอื่น ๆ
2. สัมพันธภาพในครอบครัว ได้แก่ การนอกใจ ทะเลาะ หึงหวง ฯลฯ
3. สภาพแวดล้อม ได้แก่ สื่อลามกต่าง ๆ ความใกล้ชิด โอกาสเอื้ออำนวย
4. ปัญหาเศรษฐกิจ ได้แก่ ปัญหาความยากจน การว่างงาน
5. ปัญหาสุขภาพกาย ได้แก่ การเจ็บป่วยเรื้อรัง ความพิการทางด้านร่างกาย ฯลฯ
6. ปัญหาสุขภาพจิต ได้แก่ ความเครียด การเจ็บป่วยด้วยโรคทางจิตเวช
7. อื่น ๆ เช่น การมีเพศสัมพันธ์โดยความสมัครใจของวัยรุ่น (พ่อแม่ต้องการแจ้งความ จึงส่งเด็กมาตรวจร่างกาย) เป็นต้น

จากข้อมูลในตารางที่ 5 แสดงถึงสาเหตุของความรุนแรงต่อเด็กที่มารับบริการของศูนย์พึ่งได้ใน 3 อันดับแรก พบว่า สาเหตุของความรุนแรงมาจากสภาพแวดล้อมมากที่สุด จำนวน 3,436 ราย คิดเป็นร้อยละ 54.26 รองลงมา คือ การใช้สารกระตุ้น จำนวน 1,064 ราย คิดเป็นร้อยละ 16.80 และอื่น ๆ จำนวน 688 ราย คิดเป็นร้อยละ 10.86 ในขณะที่สตรีที่มาขอรับบริการของศูนย์พึ่งได้ 3 อันดับแรก พบว่า สาเหตุของความรุนแรงมาจากเรื่องสัมพันธภาพในครอบครัวมากที่สุด จำนวน 3,376 ราย คิดเป็นร้อยละ 44.04 รองลงมา คือ การใช้สารกระตุ้น จำนวน 2,250 ราย คิดเป็นร้อยละ 29.35 และสภาพแวดล้อม จำนวน 882 ราย คิดเป็นร้อยละ 11.51

**2) สำนักการแพทย์ กรุงเทพมหานคร**

สำนักการแพทย์ กรุงเทพมหานคร ได้รายงานข้อมูลเกี่ยวกับผู้เข้ารับบริการศูนย์พิทักษ์สิทธิเด็กและสตรี ตามโรงพยาบาลที่อยู่ในสังกัดสำนักการแพทย์ กรุงเทพมหานคร จำนวน 8 แห่ง ได้แก่ โรงพยาบาลกลาง โรงพยาบาลตากสิน โรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์ โรงพยาบาลหลวงทวีศักดิ์ โรงพยาบาลเวชการรุณย์รัศมิ์ โรงพยาบาลลาดกระบัง โรงพยาบาลราชพิพัฒน์ และโรงพยาบาลสิรินธร ในช่วงเดือนตุลาคม 2556 – กันยายน 2557 ดังนี้

**ตารางที่ 6 จำนวนผู้ถูกกระทำความรุนแรงในครอบครัวที่เข้ารับบริการของศูนย์พิทักษ์สิทธิเด็กและสตรีตามโรงพยาบาลที่อยู่ในสังกัดสำนักการแพทย์ กรุงเทพมหานคร**

| ถูกกระทำ | อายุ/เพศ | | | | | | | | | | รวม | |
|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|
| | ต่ำกว่า 15 ปี | | | | 15 – 18 ปี | | | | 18 ปีขึ้นไป | | | |
| | ชาย | | หญิง | | ชาย | | หญิง | | หญิง | | | |
| | ไทย | ต่างชาติ | ไทย | ต่างชาติ | ไทย | ต่างชาติ | ไทย | ต่างชาติ | ไทย | ต่างชาติ | ไทย | ต่างชาติ |
| **ถูกทำร้ายร่างกาย** | | | | | | | | | | | | |
| - คู่สมรส | - | - | - | - | - | - | 28 | - | 631 | 35 | 659 | 35 |
| - บิดา | 8 | - | 8 | - | 1 | - | 6 | - | 4 | - | 27 | - |
| - บิดาเลี้ยง | 2 | - | 3 | - | - | - | - | - | 4 | - | 9 | - |
| - มารดา | 1 | - | 2 | - | - | - | 1 | - | 3 | 1 | 7 | 1 |
| - มารดาเลี้ยง | - | - | 1 | - | 1 | - | - | - | 1 | - | 3 | - |
| - ญาติ | 5 | - | 6 | - | 1 | - | 12 | - | 83 | 2 | 107 | 2 |
| **รวม** | **16** | **-** | **20** | **-** | **3** | **-** | **47** | **-** | **726** | **38** | **812** | **38** |
| **ถูกข่มขืนกระทำชำเรา** | | | | | | | | | | | | |
| - คู่สมรส | - | - | - | - | - | - | - | - | 3 | - | 3 | - |
| - บิดา | - | - | - | - | - | - | - | - | - | - | - | - |
| - บิดาเลี้ยง | - | - | 1 | - | - | - | 1 | - | - | - | 2 | - |
| - มารดา | - | - | 1 | - | - | - | - | - | - | - | 1 | - |
| - มารดาเลี้ยง | - | - | - | - | - | - | - | - | - | - | - | - |
| - ญาติ | - | - | 3 | - | - | - | - | - | 1 | - | 4 | - |
| **รวม** | **-** | **-** | **5** | **-** | **-** | **-** | **1** | **-** | **4** | **-** | **10** | **-** |
| **ถูกอนาจาร** | | | | | | | | | | | | |
| - คู่สมรส | - | - | - | - | - | - | - | - | - | - | - | - |
| - บิดา | - | - | 1 | - | - | - | - | - | - | - | 1 | - |
| - บิดาเลี้ยง | - | - | - | 2 | - | - | - | - | - | - | - | 2 |
| - มารดา | - | - | - | - | - | - | - | - | - | - | - | - |
| - มารดาเลี้ยง | - | - | - | - | - | - | - | - | - | - | - | - |
| - ญาติ | - | - | 2 | - | - | - | - | - | - | - | 2 | - |
| **รวม** | **-** | **-** | **3** | **2** | **-** | **-** | **-** | **-** | **-** | **-** | **3** | **2** |

| ถูกกระทำ | อายุ/เพศ | | | | | | | | | | รวม | |
|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|
| | ต่ำกว่า 15 ปี | | | | 15 – 18 ปี | | | | 18 ปีขึ้นไป | | | |
| | ชาย | | หญิง | | ชาย | | หญิง | | หญิง | | | |
| | ไทย | ต่างชาติ | ไทย | ต่างชาติ | ไทย | ต่างชาติ | ไทย | ต่างชาติ | ไทย | ต่างชาติ | ไทย | ต่างชาติ |
| **เด็กถูกละเลย/ทอดทิ้ง** | | | | | | | | | | | | |
| - บิดา | 3 | - | 1 | - | - | - | - | - | - | - | 4 | - |
| - มารดา | 7 | - | 1 | - | - | - | - | - | - | - | 8 | - |
| - ผู้ปกครอง | 6 | - | 3 | - | 2 | - | 2 | - | - | - | 13 | - |
| - อื่น ๆ | 5 | - | 3 | - | - | - | 1 | - | - | - | 9 | - |
| **รวม** | **21** | **-** | **8** | **-** | **2** | **-** | **3** | **-** | **-** | **-** | **34** | **-** |
| **ถูกทอดทิ้ง/กังขัง/หน่วงเหนี่ยว/ข่มขู่** | | | | | | | | | | | | |
| - คู่สมรส | - | - | - | - | - | - | 2 | - | 40 | 1 | 42 | 1 |
| - บิดา | - | - | - | - | - | - | - | - | 3 | - | 3 | - |
| - บิดาเลี้ยง | - | - | - | - | - | - | - | - | - | - | - | - |
| - มารดา | - | - | 1 | - | - | - | 1 | - | 2 | - | 4 | - |
| - มารดาเลี้ยง | - | - | - | - | - | - | - | - | - | - | - | - |
| - ญาติ | - | - | - | - | 1 | - | - | - | 8 | - | 9 | - |
| **รวม** | - | - | 1 | - | 1 | - | 3 | - | 53 | 1 | 58 | 1 |
| **รวมทั้งสิ้น** | **37** | **-** | **37** | **2** | **6** | **-** | **54** | **-** | **783** | **39** | **917** | **41** |

จากข้อมูลในตารางที่ 6 แสดงจำนวนเด็กและสตรีที่ถูกกระทำความรุนแรงในครอบครัว และเข้ารับบริการของศูนย์พิทักษ์สิทธิเด็กและสตรี ตามโรงพยาบาลที่อยู่ในสังกัดสำนักการแพทย์ กรุงเทพมหานคร ในปี 2557 จำนวนทั้งสิ้น 958 ราย ในจำนวนนี้เป็นชาวไทย จำนวน 917 ราย เป็นเด็กอายุต่ำกว่า 15 ปี จำนวน 74 ราย คิดเป็นร้อยละ 7.72 อายุระหว่าง 15 - 18 ปี จำนวน 60 ราย คิดเป็นร้อยละ 6.26 และเป็นสตรีอายุ 18 ปีขึ้นไป จำนวน 822 ราย คิดเป็นร้อยละ 85.80 และในจำนวนผู้ถูกกระทำทั้งหมด มีชาวต่างชาติ จำนวน 41 ราย เป็นเด็กอายุต่ำกว่า 15 ปี จำนวน 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 0.21 และเป็นสตรีอายุ 18 ปีขึ้นไป จำนวน 39 ราย คิดเป็นร้อยละ 4.07

สำหรับประเภทของการถูกกระทำมากที่สุดใน 3 อันดับ ได้แก่ ถูกทำร้ายร่างกาย จำนวน 850 ราย คิดเป็นร้อยละ 88.73 รองลงมาถูกทอดทิ้ง/กังขัง/หน่วงเหนี่ยว/ข่มขู่ จำนวน 59 ราย คิดเป็นร้อยละ 6.16 และถูกทำอนาจาร จำนวน 34 ราย คิดเป็นร้อยละ 3.55

นอกจากนี้ สตรีอายุ 18 ปีขึ้นไป ถูกทำร้ายร่างกายมากที่สุด จำนวน 850 ราย ซึ่งเมื่อพิจารณาการถูกกระทำใน 3 อันดับแรก พบว่า ถูกกระทำจากคู่สมรสมากที่สุด จำนวน 694 ราย คิดเป็นร้อยละ 81.64 รองลงมาถูกกระทำจากญาติ จำนวน 109 ราย คิดเป็นร้อยละ 12.82 และถูกกระทำจากบิดา จำนวน 27 ราย คิดเป็นร้อยละ 3.18 ของสตรีอายุ 18 ปี ขึ้นไป ที่ถูกระทำความรุนแรงทางร่างกายทั้งหมด

**3) สำนักอนามัย กรุงเทพมหานคร**

สำนักอนามัย กรุงเทพมหานคร ได้รายงานข้อมูลเกี่ยวกับผู้เข้ารับบริการศูนย์บริการสาธารณสุขที่อยู่ในสังกัดสำนักอนามัย กรุงเทพมหานคร ในช่วงเดือนตุลาคม 2556 – กันยายน 2557 ดังนี้

**ตารางที่ 7 จำนวนผู้ถูกกระทำความรุนแรงในครอบครัวและความรุนแรงทั่วไปที่จัดเก็บข้อมูลโดยศูนย์บริการสาธารณสุข สังกัดสำนักอนามัย กรุงเทพมหานคร**

| การให้บริการ | จำนวนผู้ขอรับบริการ (ราย) |
|---|---|
| **1. ผู้ถูกทารุณ** | |
| - ในครอบครัว/ที่อยู่อาศัยของตนเอง | 5 |
| - ในโรงเรียน | - |
| - ในครอบครัว/ที่อาศัย (ที่พักอาศัยของบุคคลอื่น) | 7 |
| - ในสถานที่จ้างงาน | - |
| รวม | 12 |
| **2. ผู้ถูกละเมิดสิทธิ** | |
| 2.1 ถูกข่มขืน | |
| - ในครอบครัว/ที่อยู่อาศัยของตนเอง | 1 |
| - ในโรงเรียน | - |
| - ในครอบครัว/ที่อยู่อาศัย (ที่พักอาศัยของบุคคลอื่น ๆ) | - |
| - ในสถานที่จ้างงาน | - |
| รวม | 1 |
| 2.2 ถูกปลุกปล้ำ/อนาจาร | |
| - ในครอบครัว/ที่อยู่อาศัยของตนเอง | 1 |
| - ในโรงเรียน | - |
| - ในครอบครัว/ที่อาศัย (ที่พักอาศัยของบุคคลอื่น) | - |
| - ในสถานที่จ้างงาน | - |
| รวม | 1 |
| 2.3 ถูกทอดทิ้ง | |
| - ถูกปล่อยปละละเลย | 138 |
| - กำพร้า/ถูกทอดทิ้ง | 68 |
| รวม | 206 |
| **3. การปฏิบัติงาน สอบถามปากคำในชั้นสอบสวน/สืบพยานในชั้นศาล : กรณีเด็กเป็นผู้เสียหาย** | |
| - คดีเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย | 7 |
| - คดีละเมิดทางเพศ | 7 |
| รวม | 14 |
| **รวมทั้งสิ้น** | **234** |

จากตารางที่ 7 แสดงจำนวนผู้ถูกกระทำความรุนแรงในครอบครัวและความรุนแรงทั่วไปที่จัดเก็บข้อมูลโดยศูนย์บริการสาธารณสุขที่อยู่ในสังกัดสำนักอนามัย กรุงเทพมหานคร พบว่าผู้เข้ารับบริการที่ถูกกระทำความรุนแรงจำนวนทั้งสิ้น 234 ราย จำแนกออกเป็น

**- จำนวนผู้ถูกทารุณ** 12 ราย ปรากฏในครอบครัว/ที่อยู่อาศัย (ที่พักอาศัยของบุคคลอื่น) มากที่สุด จำนวน 7 ราย คิดเป็นร้อยละ 58.33 รองลงมาในครอบครัว/ที่อยู่อาศัยของตนเอง จำนวน 5 ราย คิดเป็นร้อยละ 41.67 ของจำนวนผู้ถูกทารุณทั้งหมด

**- จำนวนผู้ถูกละเมิดสิทธิ** 208 ราย พบว่า มีการถูกทอดทิ้งมากที่สุด จำนวน 206 ราย หรือร้อยละ 99.04 รองลงมาการข่มขืน จำนวน 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 0.48 และถูกปลุกปล้ำ/อนาจาร จำนวน 1 ราย หรือร้อยละ 0.48 ของจำนวนผู้ถูกละเมิดสิทธิทั้งหมด

**- การปฏิบัติงาน สอบถามปากคำในชั้นสอบสวน/สืบพยานในชั้นศาล : กรณีที่เด็กเป็นผู้เสียหาย** จำนวน 14 คดี พบว่า มีคดีเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย จำนวน 7 ราย หรือร้อยละ 50.00 และคดีละเมิดทางเพศ จำนวน 7 คดี หรือร้อยละ 50.00 ของจำนวนคดีในชั้นศาลทั้งหมด

**4) โรงพยาบาลตำรวจ**

โรงพยาบาลตำรวจได้รายงานข้อมูลเกี่ยวกับเด็กและสตรีที่ถูกระทำความรุนแรงที่เข้ารับบริการโรงพยาบาลตำรวจ ในช่วงเดือนตุลาคม 2556 - กันยายน 2557 ดังนี้

**ตารางที่ 8 จำนวนเด็กและสตรีและบุคคลในครอบครัวที่ถูกระทำความรุนแรงในครอบครัวที่เข้ารับบริการของโรงพยาบาลตำรวจ แบ่งตามช่วงอายุ**

| เพศ | ช่วงอายุ | | รวมจำนวน (ราย) |
|---|---|---|---|
| | 0-18 ปี | 19 ปีขึ้นไป | |
| ชาย | 26 | 2 | 28 |
| หญิง | 461 | 295 | 756 |
| **รวม** | **487** | **297** | **784** |

จากตารางที่ 8 แสดงจำนวนเด็กและสตรีที่เข้ารับบริการโรงพยาบาลตำรวจ จำนวน 784 ราย ในจำนวนนี้ ผู้หญิงอายุ 0-18 ปีขึ้นไป ถูกกระทำความรุนแรงมากที่สุด จำนวน 461 ราย คิดเป็นร้อยละ 58.80 รองลงมาเป็นหญิงอายุมากกว่า 19 ปีขึ้นไป จำนวน 295 ราย คิดเป็นร้อยละ 37.62 ส่วนเพศชายอายุระหว่าง 0-18 ปี จำนวน 26 ราย คิดเป็นร้อยละ 3.32 และเพศชายอายุ 19 ปีขึ้นไป มีจำนวน 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 0.26 ของจำนวนเด็กและสตรีและบุคคลในครอบครัวที่เข้ารับบริการโรงพยาบาลตำรวจทั้งหมด

**ตารางที่ 9 ลักษณะการกระทำความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และบุคคลในครอบครัว ที่เข้ารับบริการของโรงพยาบาลตำรวจ**

| ลักษณะการกระทำ | | จำนวน/กรณี |
|---|---|---|
| 1. | ทำร้ายร่างกาย | 106 |
| 2. | ถูกล่วงละเมิดทางเพศ/อนาจาร | 678 |
| **รวม** | | **784** |

จากตารางที่ 9 ลักษณะการกระทำความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และบุคคลในครอบครัว ที่เข้ารับบริการโรงพยาบาลตำรวจ จำนวน 784 ราย ถูกล่วงละเมิดทางเพศ/อนาจาร มากที่สุด จำนวน 678 คน คิดเป็นร้อยละ 86.48 และถูกทำร้ายร่างกาย จำนวน 106 คน คิดเป็นร้อยละ 13.52

**ตารางที่ 10 จำนวนเด็ก สตรีและบุคคลในครอบครัวที่ถูกกระทำความรุนแรงในครอบครัว เฉพาะกรณีทำร้ายร่างกายที่เข้ารับบริการของโรงพยาบาลตำรวจ จำแนกตามความสัมพันธ์กับผู้กระทำ**

| ลักษณะการกระทำ | | จำนวน (ราย) |
|---|---|---|
| 1. | สามีทำร้ายภรรยา | 85 |
| 2. | แม่ทำร้ายลูก | 1 |
| 3. | พ่อทำร้ายลูก | 1 |
| 4. | ลูกทำร้ายแม่ | 2 |
| 5. | ลูกทำร้ายพ่อ | 1 |
| 6. | บุคคลอื่น ๆ ในครอบครัว | 10 |
| 7. | อื่น ๆ | 6 |
| 8. | ไม่ระบุ | - |
| **รวม** | | **106** |

จากตารางที่ 10 จำนวนเด็ก สตรีและบุคคลในครอบครัวที่ถูกกระทำความรุนแรงในครอบครัวที่เข้ารับบริการโรงพยาบาลตำรวจ จำแนกตามความสัมพันธ์กับผู้กระทำเฉพาะกรณีทำร้ายร่างกาย พบว่า สามีทำร้ายภรรยามากที่สุด จำนวน 85 ราย คิดเป็นร้อยละ 80.19 รองลงมา บุคคลอื่น ๆ ในครอบครัว จำนวน 10 ราย คิดเป็นร้อยละ 9.43 และอื่น ๆ จำนวน 6 ราย คิดเป็นร้อยละ 5.66

**ตารางที่ 11 สถานที่ที่ผู้รับบริการประสบเหตุ การกระทำความรุนแรงในครอบครัวเฉพาะกรณีทำร้ายร่างกายที่จัดเก็บโดยโรงพยาบาลตำรวจ**

| สถานที่เกิดเหตุ | | จำนวน (ราย) |
|---|---|---|
| 1. | บ้าน | 35 |
| 2. | ที่สาธารณะ | 36 |
| 3. | ร้านอาหาร/ผับ | 2 |
| 4. | ห้องเช่า/ห้องพัก | 10 |
| 5. | ที่ทำงาน | 4 |
| 6. | บ้านเพื่อน | 1 |
| 7. | ไม่ระบุ | 18 |
| **รวม** | | **106** |

จากตารางที่ 11 แสดงสถานที่ที่ผู้รับบริการประสบเหตุ การกระทำความรุนแรงในครอบครัวเฉพาะกรณีทำร้ายร่างกายที่จัดเก็บโดยโรงพยาบาลตำรวจ พบว่า สถานที่ผู้รับบริการประสบเหตุ การกระทำความรุนแรงในครอบครัวมากที่สุด เกิดเหตุในที่สาธารณะ จำนวน 36 ราย คิดเป็นร้อยละ 33.96 รองลงมาเกิดเหตุในบ้าน จำนวน 35 ราย คิดเป็นร้อยละ 33.02 และ ไม่ระบุสถานที่เกิดเหตุ จำนวน 18 ราย คิดเป็นร้อยละ 16.98

**5) กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ**

บ้านพักเด็กและครอบครัว กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ได้รายงานข้อมูลเกี่ยวกับความรุนแรงต่อเด็ก สตรี ที่ถูกกระทำความรุนแรงในครอบครัวที่เข้ารับบริการในบ้านพักเด็กและครอบครัว ในเดือนตุลาคม 2556 - กันยายน 2557 ดังนี้

**ตารางที่ 12 จำนวนเด็ก สตรี ที่ถูกกระทำความรุนแรงในครอบครัว ที่เข้ารับบริการในบ้านพักเด็กและครอบครัว ในช่วงเดือนตุลาคม 2556 - กันยายน 2557**

| ผู้ถูกระทำความรุนแรง | ร่างกาย | จิตใจ | เพศ | รวม |
|---|---|---|---|---|
| เด็กที่ถูกกระทำความรุนแรง (อายุต่ำกว่า 18 ปี) | 145 | 32 | 128 | 305 |
| สตรีที่ถูกกระทำความรุนแรง (อายุ 18 ปีขึ้นไป) | 323 | 63 | 14 | 400 |
| **รวม** | **468** | **95** | **142** | **705** |

**แผนภูมิที่ 3 จำนวนเด็ก สตรี ที่ถูกกระทำความรุนแรงในครอบครัว ที่เข้ารับบริการในบ้านพักเด็กและครอบครัว ในช่วงเดือน ตุลาคม 2556 - กันยายน 2557**

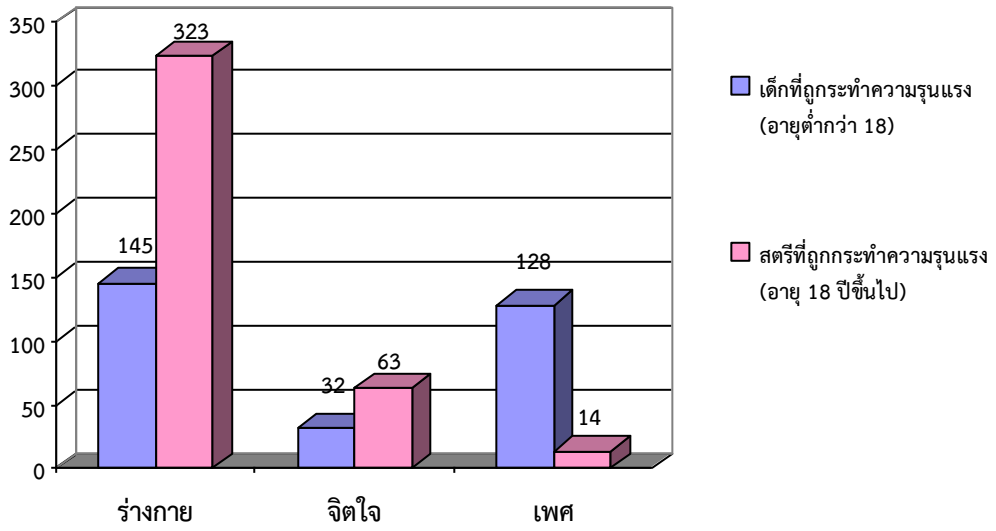


จากตารางที่ 12 และแผนภูมิที่ 3 แสดงให้เห็นว่า เด็กและสตรีถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวทั้งทางร่างกาย จิตใจ และเพศ โดยเด็กถูกกระทำทางร่างกายมากที่สุด จำนวน 145 ราย คิดเป็นร้อยละ 47.54 ของเด็กที่ถูกการกระทำความรุนแรงในครอบครัวทั้งหมด ส่วนสตรีถูกกระทำทางร่างกายมากที่สุดเช่นกัน จำนวน 323 ราย คิดเป็นร้อยละ 80.75 ของสตรีที่ถูกกระทำความรุนแรงในครอบครัวทั้งหมด

**6) สภาสังคมสงเคราะห์แห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์**

สภาสังคมสงเคราะห์แห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ ได้รายงานข้อมูลที่เกี่ยวกับปัญหาความรุนแรง ระหว่างเดือนมกราคม – ธันวาคม 2557 รายละเอียดมี ดังนี้

**ตารางที่ 13 ข้อมูลผู้ใช้บริการศูนย์บริการปรึกษา (Happy Line) สำนักสวัสดิการ สภาสังคมสงเคราะห์แห่งประเทศไทยฯ ในปี 2557**

| ลักษณะปัญหา | เดือน | | | | | | | | | | | | รวมปัญหา |
|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|
| | ม.ค. | ก.พ. | มี.ค. | เม.ย. | พ.ค. | มิ.ย. | ก.ค. | ส.ค. | ก.ย. | ต.ค. | พ.ย. | ธ.ค. | |
| 1. กฎหมาย | 2 | 1 | 2 | - | 1 | 1 | - | 5 | 2 | 1 | 5 | 1 | **21** |
| 2. ครอบครัว | 2 | 1 | 9 | 1 | - | 1 | 2 | 2 | 2 | 1 | - | - | **21** |
| 3. การประกอบอาชีพ | 1 | - | - | 1 | - | - | - | 1 | - | - | - | - | **3** |
| 4. สุขภาพกาย | 1 | - | - | - | - | - | - | - | - | - | - | - | **1** |
| 5. สุขภาพจิต | - | 1 | 2 | - | 1 | 1 | - | - | 1 | 1 | - | - | **7** |
| 6. การศึกษา | - | - | - | - | - | - | 1 | - | - | - | - | - | **1** |

| ลักษณะปัญหา | เดือน | | | | | | | | | | | | รวมปัญหา |
|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|
| | ม.ค. | ก.พ. | มี.ค. | เม.ย. | พ.ค. | มิ.ย. | ก.ค. | ส.ค. | ก.ย. | ต.ค. | พ.ย. | ธ.ค. | |
| 7. หนี้สิน | - | - | - | - | - | - | - | - | - | - | - | - | **-** |
| 8. ความพิการ | - | - | - | 1 | 2 | - | 1 | - | - | - | - | - | **4** |
| 9. ยาเสพติด | 1 | 2 | 1 | - | - | - | - | - | 1 | - | - | - | **5** |
| 10. ผู้สูงอายุ | - | - | - | - | - | - | - | - | - | - | - | - | **-** |
| 11. สวัสดิการสังคม | 1 | 4 | 5 | - | 1 | 2 | 1 | 15 | 2 | 7 | 5 | 4 | **47** |
| 12. ทั่วไป | - | 1 | 1 | - | - | - | - | 5 | 1 | 1 | - | - | **9** |
| **รวม** | 8 | 10 | 20 | 3 | 5 | 5 | 5 | 28 | 9 | 11 | 10 | 5 | 119 |

* ลักษณะปัญหาสวัสดิการสังคม เงินสงเคราะห์ครอบครัวเพื่อเป็นค่าครองชีพ ทุนประกอบอาชีพ ต้องการทำอาชีพเสริมหารายได้ ต้องการหางานทำ สิทธิในการรักษาของผู้ป่วยโรคไต สิทธิบัตรประกันสังคมจ่ายเงินล่าช้าในกรณีคลอดบุตร และไม่ครอบคลุมในกรณีผู้ถือบัตรฆ่าตัวตาย ไม่สามารถมีบุตรได้ต้องการรับบุตรบุญธรรม ไม่มีบัตรประชาชน ขอรับสลากกินแบ่งรัฐบาล

**แผนภูมิที่ 4 จำนวนผู้ใช้บริการศูนย์บริการปรึกษา (Happy Line) สำนักสวัสดิการ สภาสังคมสงเคราะห์แห่งประเทศไทยฯ ในปี 2557 ใน 7 อันดับแรก จำแนกตามประเภทปัญหา**

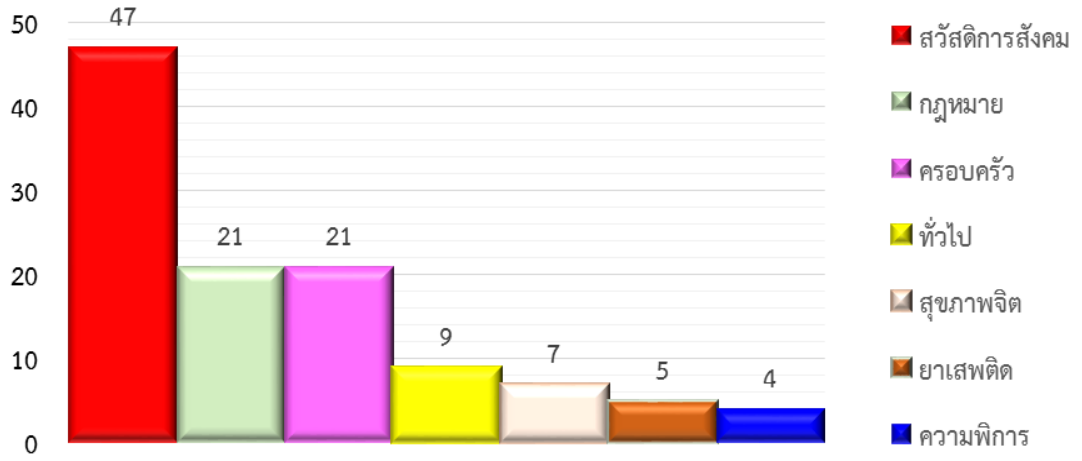


จากตารางที่ 13 และแผนภูมิที่ 4 แสดงจำนวนผู้ใช้บริการศูนย์บริการปรึกษา (Happy Line) สำนักสวัสดิการในปี 2557 ใน 7 อันดับแรก จำแนกตามประเภทปัญหา จำนวนทั้งสิ้น 119 ราย ปัญหาของผู้รับการปรึกษามากที่สุด ได้แก่ ปัญหาสวัสดิการสังคม จำนวน 47 ราย คิดเป็นร้อยละ 39.50 รองลงมาคือ ปัญหากฎหมาย จำนวน 21 ราย คิดเป็นร้อยละ 17.65 และปัญหาครอบครัว จำนวน 21 ราย คิดเป็นร้อยละ 17.65

**7) มูลนิธิเพื่อนหญิง**

มูลนิธิเพื่อนหญิงรายงานข้อมูลผู้ขอรับคำปรึกษา ระหว่างเดือนมกราคม – ธันวาคม 2557 มีผู้มาขอรับบริการทั้งสิ้นจำนวน 626 ราย โดยแบ่งประเภทกรณีรับคำปรึกษาที่เกิดขึ้น ดังนี้

**ตารางที่ 14 จำนวนผู้ขอรับคำปรึกษาด้านกฎหมาย จากมูลนิธิเพื่อนญิง ระหว่างเดือนมกราคม – ธันวาคม 2557**

| ลำดับ | กรณีที่ขอรับคำปรึกษา | จำนวน (ราย) |
|---|---|---|
| 1. | ความรุนแรงในครอบครัว | 494 |
| 2. | ตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์ | 16 |
| 3. | ถูกล่วงละเมิดทางเพศ | 22 |
| 4. | ถูกล่อล่วง ค้ามนุษย์ | 8 |
| 5. | พรากผู้เยาว์ | 9 |
| 6. | หนี้สิน | 15 |
| 7. | อนาจาร | 2 |
| 8. | ไม่มีอาชีพ / หาอาชีพ | 6 |
| 9. | สังคมสงเคราะห์ * | 47 |
| 10. | ยาเสพติด | 4 |
| 11. | คดีฉ้อโกง | 2 |
| 12. | เข้าไม่ถึงบริการสาธารณะสุข | 1 |
| **รวม** | | **626** |

ศูนย์พิทักษ์สิทธิสตรี มูลนิธิเพื่อนหญิง

* สังคมสงเคราะห์ เป็นการให้ความช่วยเหลือเบื้องต้น เช่น การให้เงินหรือสิ่งของ

**แผนภูมิที่ 5 จำนวนผู้ขอรับคำปรึกษาด้านกฎหมาย จากมูลนิธิเพื่อนหญิง ระหว่างเดือนมกราคม – ธันวาคม 2557 ใน 5 อันดับแรก**

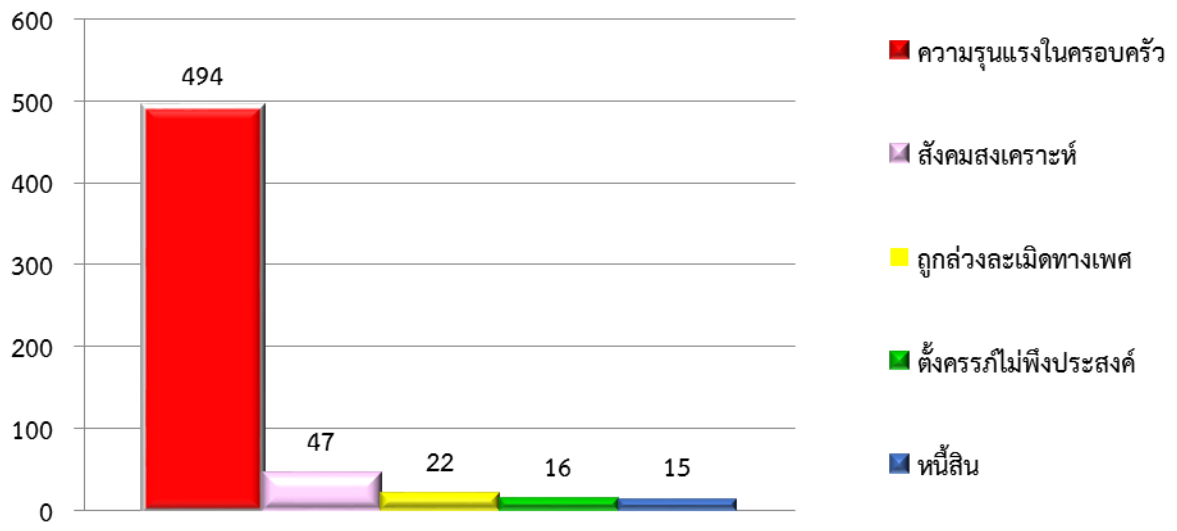

จากตารางที่ 14 และแผนภูมิที่ 5 แสดงจำนวนผู้มาขอใช้บริการขอรับคำปรึกษาด้านกฎหมายเกี่ยวกับความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และความรุนแรงในครอบครัว ในปี 2557 ใน 5 อันดับแรก ของมูลนิธิเพื่อนหญิง จำนวนทั้งสิ้น 626 ราย โดยมีปัญหาที่ขอรับคำปรึกษามากที่สุด ได้แก่ ความรุนแรงในครอบครัว จำนวน 494 ราย คิดเป็นร้อยละ 78.91 รองลงมา คือ สังคมสงเคราะห์ จำนวน 47 ราย คิดเป็นร้อยละ 7.51 และถูกล่วงละเมิดทางเพศ จำนวน 22 ราย คิดเป็นร้อยละ 3.51

**8) สมาคมบัณฑิตสตรีทางกฎหมายแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชินูปถัมภ์**

สมาคมบัณฑิตสตรีทางกฎหมายแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชินูปถัมภ์ รายงานข้อมูลการให้ความช่วยเหลือทางด้านกฎหมายเกี่ยวกับการกระทำความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และความรุนแรงในครอบครัว ตั้งแต่เดือน มกราคม – ธันวาคม 2557 ดังนี้

**ตารางที่ 15 จำนวนการให้ความช่วยเหลือด้านกฎหมายในกรณีการกระทำความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และความรุนแรงในครอบครัว จำแนกตามประเภทการกระทำ ตั้งแต่เดือน มกราคม – ธันวาคม 2557 ที่ขอรับบริการจากสมาคมบัณฑิตสตรีทางกฎหมายแห่งประเทศไทยฯ**

| เดือน | ประเภทการกระทำความรุนแรง | | | |
|---|---|---|---|---|
| | ร่างกาย | จิตใจ | เพศ | รวม |
| มกราคม | 7 | 33 | - | 40 |
| กุมภาพันธ์ | 5 | 31 | 2 | 38 |
| มีนาคม | 12 | 54 | 1 | 67 |
| เมษายน | - | 66 | 8 | 74 |
| พฤษภาคม | 10 | 58 | - | 68 |
| มิถุนายน | 15 | 73 | 9 | 97 |
| กรกฎาคม | 20 | 30 | 10 | 60 |
| สิงหาคม | - | 72 | 1 | 73 |
| กันยายน | 9 | 49 | - | 58 |
| ตุลาคม | 21 | 37 | 4 | 62 |
| พฤศจิกายน | 19 | 46 | - | 65 |
| ธันวาคม | 16 | 78 | 10 | 104 |
| รวม | 134 | 627 | 45 | 806 |

จากตารางที่ 15 แสดงข้อมูลผู้มาขอรับความช่วยเหลือด้านกฎหมายในกรณีปัญหาความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และความรุนแรงในครอบครัวตั้งแต่เดือนมกราคม – ธันวาคม 2557 มีผู้มาขอรับบริการจำนวนทั้งสิ้น 806 ราย ประเภทการกระทำความรุนแรงมากที่สุด ได้แก่ การกระทำความรุนแรงต่อจิตใจ จำนวน 627 ราย คิดเป็นร้อยละ 77.79 รองลงมาเป็น การกระทำความรุนแรงต่อร่างกาย จำนวน 134 ราย คิดเป็นร้อยละ 16.63 และการกระทำความรุนแรงต่อเพศ จำนวน 45 ราย คิดเป็นร้อยละ 5.58

**9) สมาคมส่งเสริมสถานภาพสตรี ในพระอุปถัมภ์พระเจ้าวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้า โสมสวลี พระวรราชาทินัดดามาตุ**

สมาคมส่งเสริมสถานภาพสตรีฯ ซึ่งให้บริการบ้านพักฉุกเฉิน ได้รายงานการให้ความช่วยเหลือคุ้มครองเด็ก และสตรีจากความรุนแรง ในปี 2557 ซึ่งพบว่า ผู้ถูกกระทำความรุนแรง มีจำนวนทั้งสิ้น 92 ราย ในจำนวนนี้ มีการกระทำความรุนแรงในครอบครัวมากที่สุด ได้แก่ สามีทำร้ายร่างกายภรรยา จำนวน 54 ราย คิดเป็นร้อยละ 58.70 สามีไล่ภรรยาออกจากที่พักอาศัย จำนวน 4 ราย คิดเป็นร้อยละ 4.35 และมารดาทำร้ายบุตร จำนวน 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.07 ในจำนวนนี้มีเด็กที่ได้รับผลกระทบจากปัญหาความรุนแรงในครอบครัวรวมอยู่ด้วย จำนวน 37 ราย

การให้ความช่วยเหลือครอบครัวผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว ได้แก่

1. ให้ที่พักชั่วคราว อาหาร และปัจจัยสี่
2. ประสานส่งต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการช่วยเหลือเยียวยา
3. การให้คำปรึกษา แนะนำ ด้านกฎหมายที่เกี่ยวข้องเพื่อคุ้มครองสิทธิจากกรณีการกระทำความรุนแรงในครอบครัว เช่น พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 รวมทั้ง การประสานในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินคดีความรุนแรงในครอบครัว

**10) ข้อมูลรายพื้นที่ศูนย์พัฒนาครอบครัวในชุมชน (ศพค.) ในจังหวัดนำร่อง**

ในปี 2557 กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว ได้รับงบประมาณสนับสนุนตามโครงการพัฒนาระบบของศูนย์ปฏิบัติการเพื่อป้องกันการกระทำความรุนแรงในครอบครัวในการขับเคลื่อนระบบข้อมูลและกลไกการปฏิบัติงานศูนย์ปฏิบัติการเพื่อป้องกันการกระทำความรุนแรงในครอบครัวใน 15 จังหวัดนำร่อง ได้แก่ กาฬสินธุ์ กาญจนบุรี เชียงราย เชียงใหม่ ตรัง ปราจีนบุรี น่าน พิษณุโลก พัทลุง ยโสธร ราชบุรี เลย สตูล อุตรดิตถ์ และอุบลราชธานี ซึ่งได้มีการจัดเก็บข้อมูลข้อมูลสถานการณ์ความรุนแรงในครอบครัวตามแบบติดตามผลการดำเนินการขับเคลื่อนระบบข้อมูลและกลไกการปฏิบัติงานโครงการพัฒนาระบบงานของศูนย์ปฏิบัติการเพื่อป้องกันความรุนแรงในครอบครัว ซึ่งทำการจัดเก็บได้จำนวน 9 จังหวัด ได้แก่ กาญจนบุรี กาฬสินธุ์ เชียงราย เชียงใหม่ ตรัง ปราจีนบุรี สตูล อุตรดิตถ์ และอุบลราชธานี

**แผนภูมิที่ 6 แสดงข้อมูลพฤติกรรมที่เคยกระทำต่อบุคคลในครอบครัว**

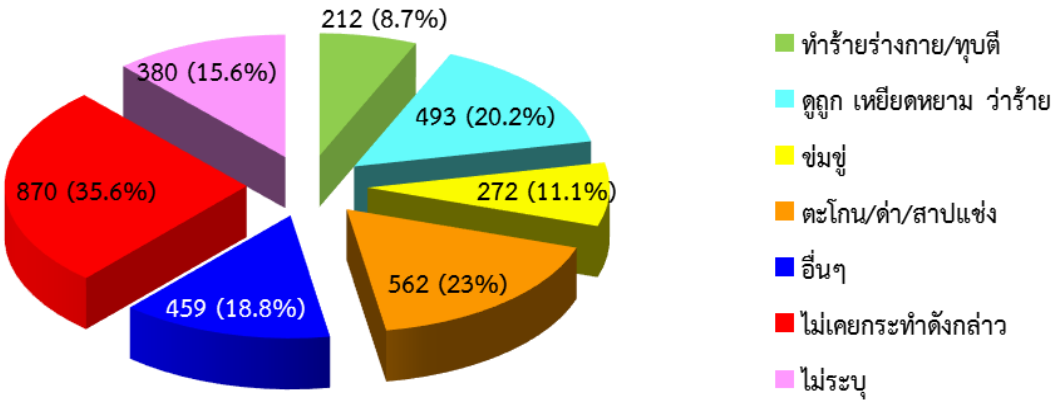

จากแผนภูมิที่ 6 แสดงข้อมูลพฤติกรรมบุคคลในครอบครัว ลำดับแรก บุคคลที่ไม่เคยมีพฤติกรรมความรุนแรงมีจำนวนมากที่สุด จำนวน 870 คน คิดเป็นร้อยละ 35.60 ลำดับรองลงมา มีบุคคลในครอบครัวที่มีพฤติกรรมตะโกน/ด่า/สาบแช่ง จำนวน 562 คน คิดเป็นร้อยละ 23.00 และลำดับสาม มีบุคคลในครอบครัวที่พฤติกรรมดูถูก เหยียดหยาม ว่าร้าย ด่าทอ จำนวน 493 คน คิดเป็นร้อยละ 20.20

**แผนภูมิที่ 7 แสดงความคิดหรือพฤติกรรมเพื่อหาทางออกจากการถูกกระทำความรุนแรงฯ**

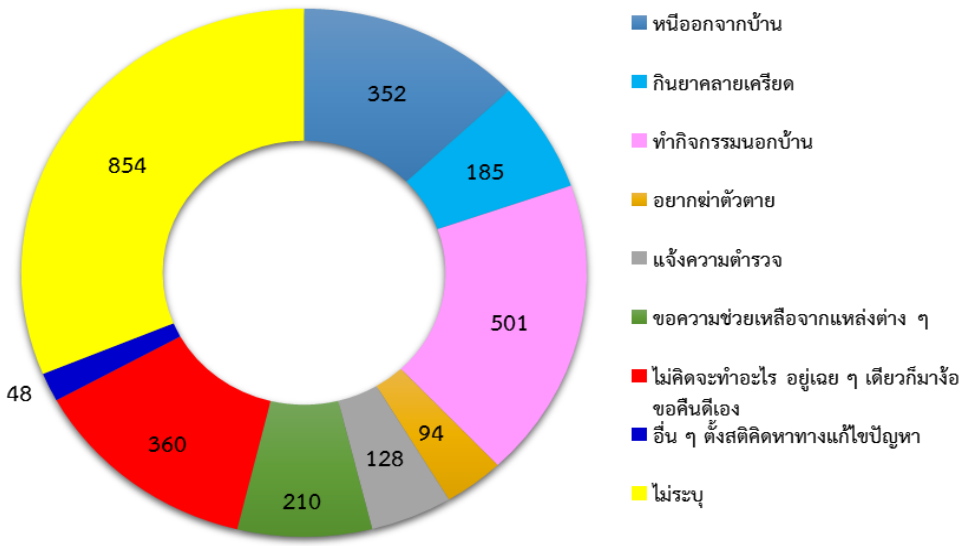


จากแผนภูมิที่ 7 แสดงข้อมูลวิธีการหาทางออกของผู้ตอบแบบสอบถามในการออกจากปัญหาความรุนแรงในครอบครัว ได้แก่ ลำดับแรก วิธีการที่ใช้มากที่สุด คือ ทำกิจกรรมนอกบ้าน จำนวน 501 คน คิดเป็นร้อยละ 20.50 ลำดับรองลงมา คือ วิธีไม่คิดจะทำอะไร อยู่เฉย ๆ เดี๋ยวก็มาง้อขอคืนดีเอง จำนวน 360 คน คิดเป็นร้อยละ 14.70 และลำดับสาม คือ วิธีการหนีออกจากบ้าน จำนวน 352 คน คิดเป็นร้อยละ 14.40 และไม่ระบุ จำนวน 854 คน คิดเป็นร้อยละ 35.00

**แผนภูมิที่ 8 แสดงสาเหตุการกระทำความรุนแรงในครอบครัว**

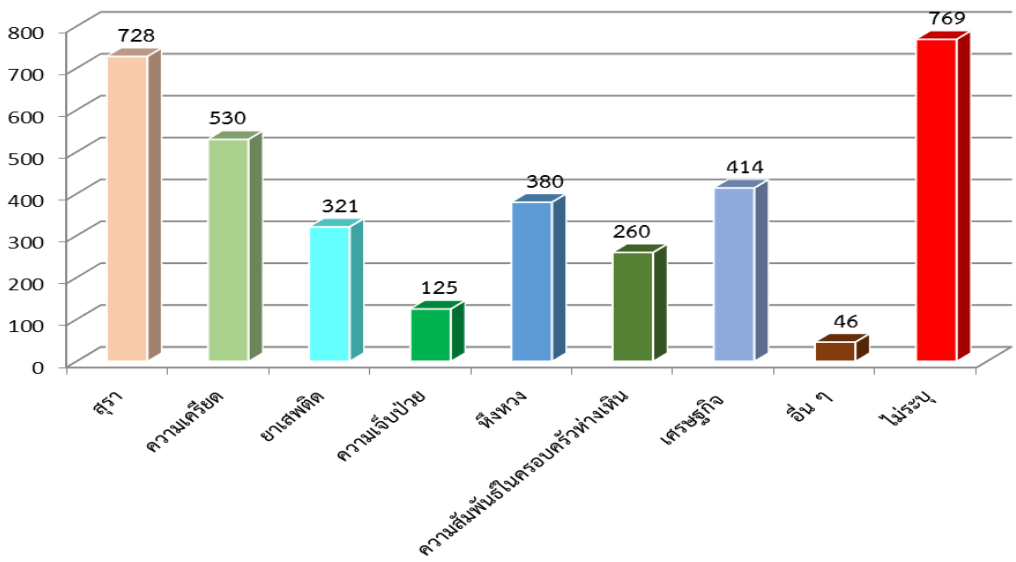

จากแผนภูมิที่ 8 แสดงข้อมูลสาเหตุปัญหาความรุนแรงในครอบครัวมากที่สุด คือ ลำดับแรก สุรา จำนวน 728 คน คิดเป็นร้อยละ 29.80 ลำดับรองลงมา ความเครียด จำนวน 530 คน คิดเป็นร้อยละ 21.70 ลำดับสาม เศรษฐกิจ เช่น ไม่มีเงินใช้ รายจ่ายมากกว่ารายได้ จำนวน 414 คน คิดเป็นร้อยละ 16.90 และไม่ระบุ จำนวน 769 คน คิดเป็นร้อยละ 31.50

**แผนภูมิที่ 9 แสดงการพบเห็นเหตุการณ์กระทำความรุนแรงในครอบครัวภายในชุมชน ใน 1 ปี**

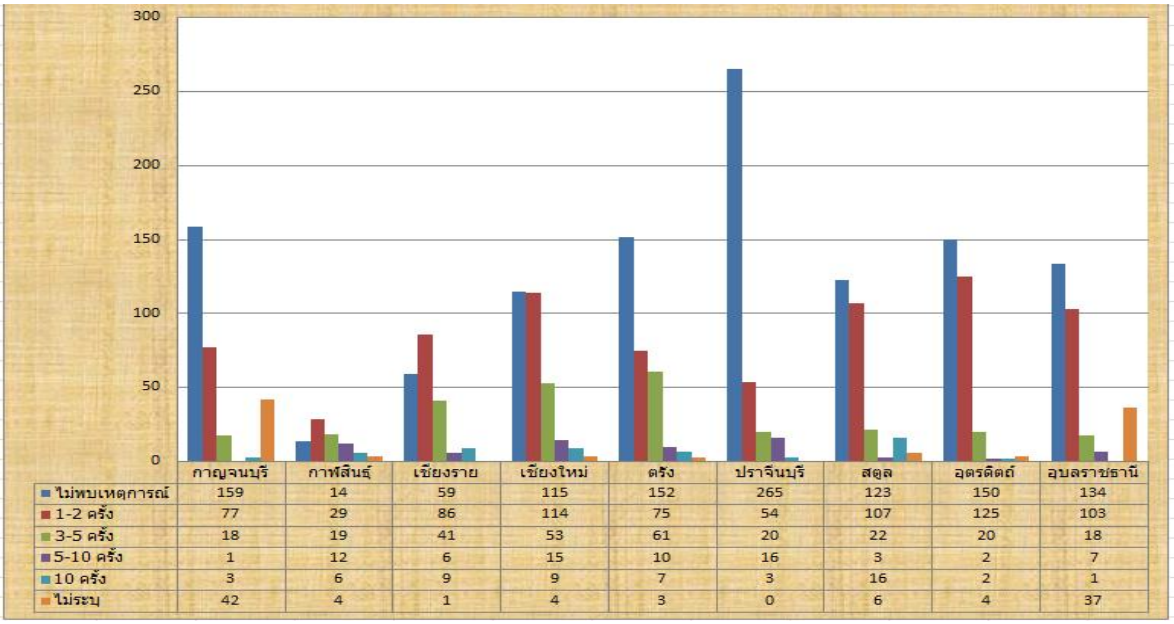


| | กาญจนบุรี | กาฬสินธุ์ | เชียงราย | เชียงใหม่ | ตรัง | ปราจีนบุรี | สตูล | อุตรดิตถ์ | อุบลราชธานี |
|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|
| ไม่พบเหตุการณ์ | 159 | 14 | 59 | 115 | 152 | 265 | 123 | 150 | 134 |
| 1-2 ครั้ง | 77 | 29 | 86 | 114 | 75 | 54 | 107 | 125 | 103 |
| 3-5 ครั้ง | 18 | 19 | 41 | 53 | 61 | 20 | 22 | 20 | 18 |
| 5-10 ครั้ง | 1 | 12 | 6 | 15 | 10 | 16 | 3 | 2 | 7 |
| 10 ครั้ง | 3 | 6 | 9 | 9 | 7 | 3 | 16 | 2 | 1 |
| ไม่ระบุ | 42 | 4 | 1 | 4 | 3 | 0 | 6 | 4 | 37 |

จากแผนภูมิที่ 9 แสดงข้อมูลการพบเห็นเหตุการณ์ความรุนแรงที่เกิดขึ้นในครอบครัวที่เกิดขึ้นในชุมชนใน 1 ปี จังหวัดที่มีการพบเหตุการณ์ความรุนแรงในชุมชน จำนวน 10 ครั้ง ได้แก่ จังหวัดสตูล จำนวน 16 คน และจังหวัดที่มีการพบเหตุการณ์ความรุนแรงในชุมชน จำนวน 5 - 10 ครั้ง ได้แก่ จังหวัดปราจีนบุรี จำนวน 16 คน

**แผนภูมิที่ 10 แสดงจำนวนครอบครัวที่ถูกกระทำซ้ำ**

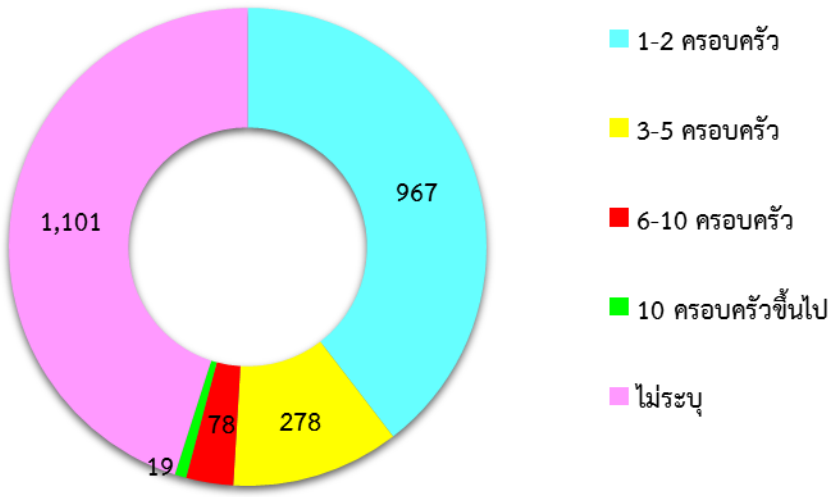

จากแผนภูมิที่ 10 แสดงข้อมูลการพบเห็นเหตุการณ์ความรุนแรงที่เกิดขึ้นในครอบครัวที่เกิดขึ้นในชุมชนซึ่งถูกกระทำซ้ำมากที่สุด ลำดับแรก จำนวนครอบครัวที่ถูกกระทำซ้ำ 1 - 2 ครอบครัว จำนวน 967 คน คิดเป็นร้อยละ 39.60 ลำดับรองลงมา จำนวนครอบครัวที่ถูกกระทำซ้ำ 3 - 5 ครอบครัว จำนวน 278 คน คิดเป็นร้อยละ 11.40 และลำดับสาม จำนวนครอบครัวที่ถูกกระทำซ้ำ 6 - 10 ครอบครัว จำนวน 78 คน คิดเป็นร้อยละ 3.20 และไม่ระบุ จำนวน 1,101 คน คิดเป็นร้อยละ 45.10

**แผนภูมิที่ 11 แสดงช่วงอายุของผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว**

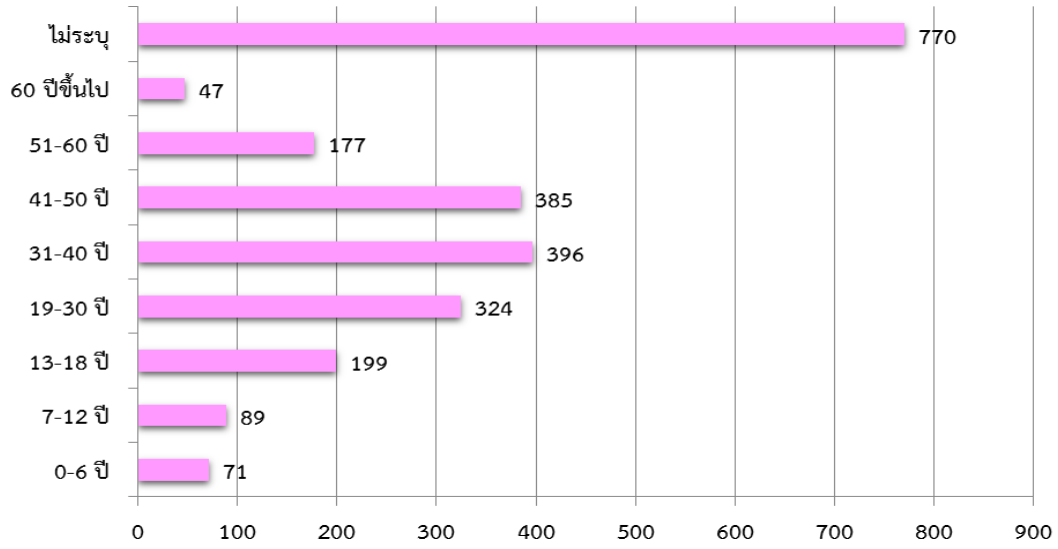


จากแผนภูมิที่ 11 แสดงข้อมูลช่วงอายุผู้ถูกกระทำความรุนแรงในครอบครัวที่เกิดขึ้นในชุมชนมากที่สุด ลำดับแรก ผู้ถูกกระทำอยู่ในช่วงอายุ 31 - 40 ปี จำนวน 396 คน คิดเป็นร้อยละ 16.20 ลำดับรองลงมาอยู่ในช่วงอายุ 41 - 50 ปี จำนวน 385 คน คิดเป็นร้อยละ 15.80 และลำดับสาม อยู่ในช่วงอายุ 19 - 30 ปี จำนวน 324 คน คิดเป็นร้อยละ 13.30 และไม่ระบุ จำนวน 770 คน คิดเป็นร้อยละ 31.50

**แผนภูมิที่ 12 แสดงเพศของผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว**

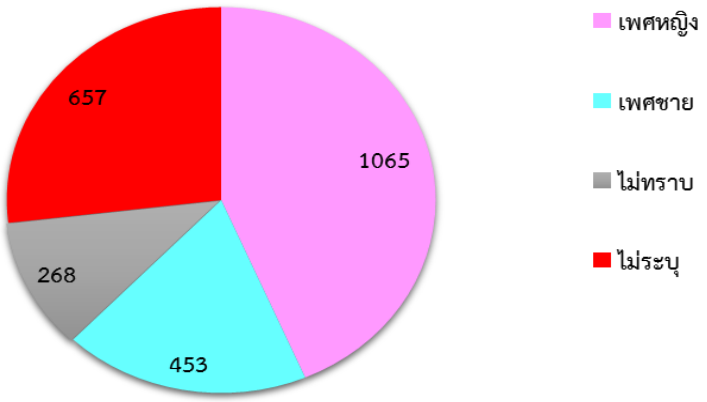


จากแผนภูมิที่ 12 แสดงข้อมูลจำนวนผู้ถูกกระทำความรุนแรงในครอบครัวที่เกิดขึ้นในชุมชนเป็นเพศหญิง จำนวน 1,065 คน คิดเป็นร้อยละ 43.60 เป็นเพศชาย จำนวน 453 คน คิดเป็นร้อยละ 18.50 ไม่ระบุ จำนวน 657 คน คิดเป็นร้อยละ 26.90 และไม่ทราบ จำนวน 268 คน คิดเป็นร้อยละ 11.00

**แผนภูมิที่ 13 แสดงการดำเนินการเมื่อพบเห็นคู่สามีภรรยาทะเลาะตบตีกัน**

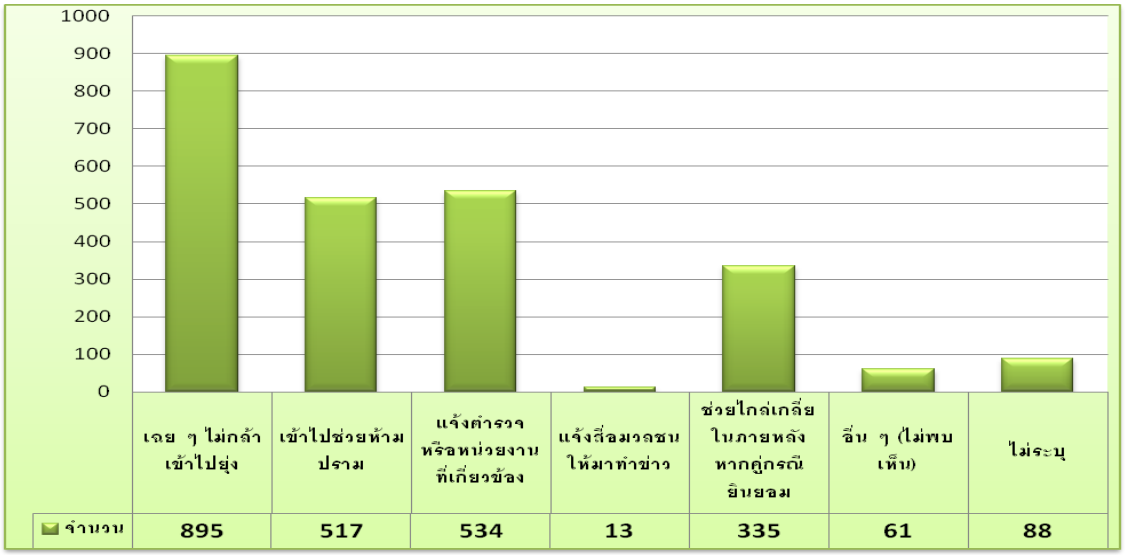


จากแผนภูมิที่ 13 แสดงข้อมูลการดำเนินการเมื่อพบเห็นคู่สามีภรรยาทะเลาะตบตีกัน การดำเนินการจำนวนมากที่สุด ได้แก่ ลำดับแรก การดำเนินการเฉย ๆ ไม่เข้าไปยุ่ง จำนวน 895 คน คิดเป็นร้อยละ 36.63 ลำดับรองลงมา คือ การแจ้งตำรวจหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง จำนวน 534 คน คิดเป็นร้อยละ 21.59 และลำดับสาม คือ การเข้าไปช่วยห้ามปราม จำนวน 517 คน คิดเป็นร้อยละ 21.16

**แผนภูมิที่ 14 แสดงการมีส่วนร่วมในการลดความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และความรุนแรงในครอบครัว**

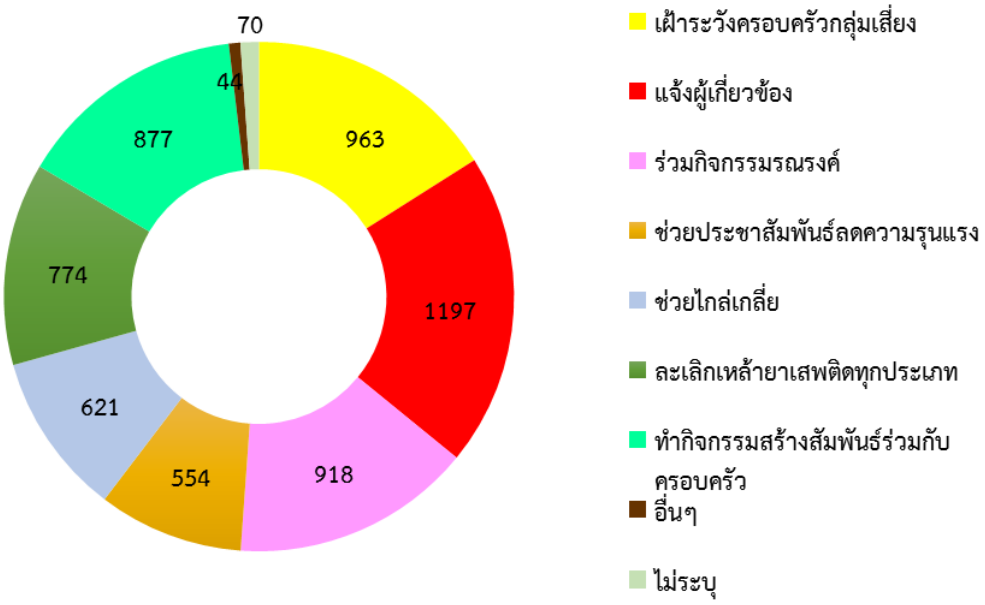


จากแผนภูมิที่ 14 แสดงข้อมูลการมีส่วนร่วมในการช่วยลดความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และความรุนแรงในครอบครัวได้มากที่สุด ได้แก่ ลำดับแรก การแจ้งผู้เกี่ยวข้อง จำนวน 1,197 คน ลำดับรองลงมา คือ การเฝ้าระวังครอบครัวกลุ่มเสี่ยง จำนวน 963 คน และลำดับสาม คือ การร่วมกิจกรรมรณรงค์ยุติความรุนแรงฯ จำนวน 918 คน

**ส่วนที่ 2**
**รายงานความรุนแรงในครอบครัว**
**ตามมาตรา 17 แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรง ในครอบครัว พ.ศ. 2550**

พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 มาตรา 17 กำหนดให้กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จัดทำรายงานประจำปี ได้แก่ จำนวนคดีการกระทำความรุนแรงในครอบครัว จำนวนคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ จำนวนการละเมิดคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ของพนักงานเจ้าหน้าที่และศาล และจำนวนการยอมความโดยได้รวบรวมข้อมูลจาก

1) หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ สำนักงานอัยการสูงสุด และสำนักงานศาลยุติธรรม

2) ระบบฐานข้อมูลความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และความรุนแรงในครอบครัว ภายใต้เว็บไซต์ www.violence.in.th

3) บันทึกการให้ความช่วยเหลือเบื้องต้นตามแบบรายงานการดำเนินการคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว หรือ แบบ คร.6

ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

**1) หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมที่เกี่ยวข้อง**

**1.1 สำนักงานตำรวจแห่งชาติ**

สำนักงานตำรวจแห่งชาติรายงานข้อมูลเกี่ยวกับคดีความรุนแรงในครอบครัวจากหน่วยงานในสังกัด ได้แก่ กองบัญชาการตำรวจนครบาล ตำรวจภูธรภาค 1 - 9 ศูนย์ปฏิบัติการตำรวจจังหวัดชายแดนภาคใต้ และสำนักงานตำรวจตรวจคนเข้าเมือง ประกอบด้วยข้อมูลการรับแจ้งความ จำนวนคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ที่ออกโดยพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งมีฐานะเทียบได้ไม่ต่ำกว่าพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่ตามมาตรา 10 แห่งพระราชบัญญัติฯ จำนวนการละเมิดคำสั่ง และจำนวนการยอมความในชั้นสอบสวน รวมถึงข้อมูลจำนวนคดีความรุนแรงในครอบครัว จำแนกประเภทของการกระทำผิด ระหว่างวันที่ 1 มกราคม 2553 – 31 ธันวาคม 2557 ดังนี้

ตารางที่ 16 จำนวนคดีตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 ที่จัดเก็บโดยสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

| ปีที่จัดเก็บ (1 มกราคม - 31 ธันวาคม) | จำนวนคดีการกระทำความรุนแรงในครอบครัว | | จำนวนคำสั่งกำหนดมาตรการ/วิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ | จำนวนการละเมิดคำสั่งกำหนดมาตรการ/วิธีการบรรเทาทุกข์ | จำนวนการยอมความชั้นสอบสวน |
|---|---|---|---|---|---|
| | ไม่ร้องทุกข์ | ร้องทุกข์ | | | |
| 2553 | 16 | 299 | 24 | 13 | 66 |
| 2554 | 57 | 369 | 42 | 7 | 27 |
| 2555 | 142 | 400 | - | - | 86 |
| 2556 | 42 | 202 | - | - | 19 |
| 2557 | 54 | 200 | 41 | 5 | 44 |
| **รวม** | **311** | **1,470** | **107** | **25** | **242** |

แผนภูมิที่ 15 แสดงจำนวนคดีตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 ที่จัดเก็บโดยสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

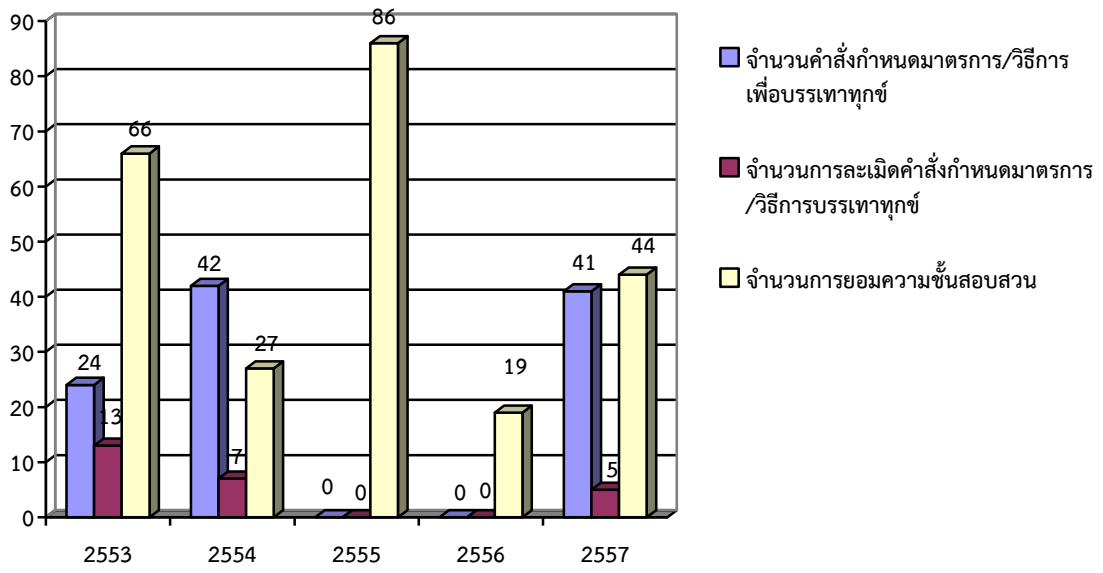

**แผนภูมิที่ 16 แสดงข้อมูลเปรียบเทียบกรณีร้องทุกข์และไม่ร้องทุกข์ตามพระราชบัญญัติฯ ระหว่างปี 2553 - 2557 ที่จัดเก็บโดยสำนักงานตำรวจแห่งชาติ**

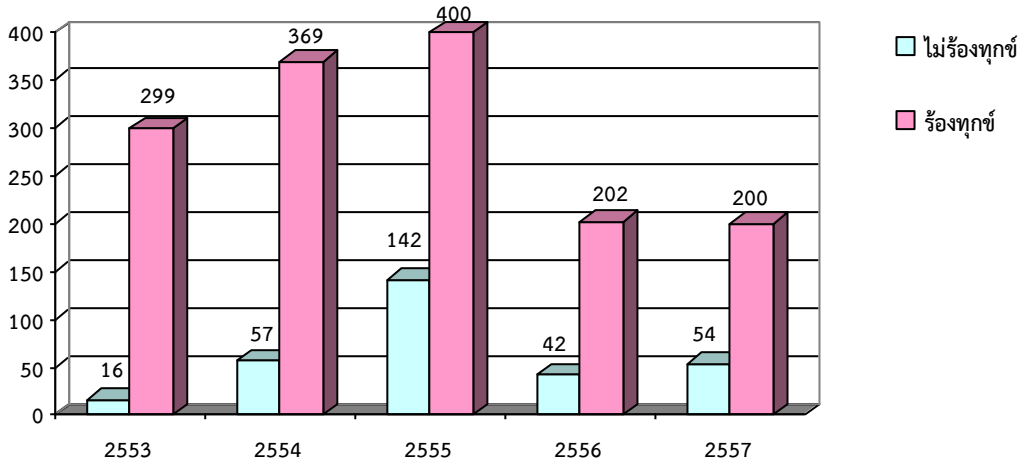


จากตารางที่ 16 แผนภูมิที่ 15 และ 16 แสดงจำนวนคดีตามมาตรา 17 แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 ช่วงเดือนตุลาคม 2553 – กันยายน 2557 และจำนวนกรณีที่มีการร้องทุกข์และไม่ร้องทุกข์ พบว่า ในปี 2557 มีจำนวนคดีการกระทำความรุนแรงในครอบครัว 254 คดี โดยแบ่งเป็นการร้องทุกข์ จำนวน 200 คดี คิดเป็นร้อยละ 78.74 และไม่ร้องทุกข์ จำนวน 54 คดี คิดเป็นร้อยละ 21.26 จำนวนคำสั่งกำหนดมาตรการ/วิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ จำนวน 41 คำสั่ง จำนวนการละเมิดคำสั่งกำหนดมาตรการ/วิธีการบรรเทาทุกข์ จำนวน 5 คำสั่ง คิดเป็นร้อยละ 12.20 ของจำนวนคำสั่งทั้งหมด และจำนวนการยอมความชั้นสอบสวน จำนวน 44 คดี คิดเป็นร้อยละ 22.00 ของจำนวนคดีที่มีการร้องทุกข์ทั้งหมด เมื่อเปรียบเทียบจำนวนกรณีที่มีการร้องทุกข์และไม่ร้องทุกข์ในช่วง 4 ปี พบว่า อัตราส่วนของจำนวนการร้องทุกข์มีจำนวนลดลงเมื่อเปรียบเทียบกับ ปี 2556

**ตารางที่ 17 ประเภทของการกระทำความรุนแรงในครอบครัว จำแนกตามเพศและอายุของผู้กระทำที่จัดเก็บโดยสำนักงานตำรวจแห่งชาติ**

| ประเภท | จำนวนคดี | | | | รวม (คดี) |
|---|---|---|---|---|---|
| | ผู้ถูกกระทำ อายุระหว่าง 0 – 18 ปี | | ผู้ถูกกระทำ อายุ 18 ปีขึ้นไป | | |
| | หญิง | ชาย | หญิง | ชาย | |
| 1. การกระทำความรุนแรงทางกาย | 11 | 3 | 101 | 48 | 163 |
| 2. การกระทำความรุนแรงทางเพศ | 90 | 3 | 12 | 1 | 106 |
| 3. การกระทำความรุนแรงทางจิตใจ | - | - | 7 | - | 7 |
| 4. การกระทำความรุนแรงทางสังคม (การละเลย / ทอดทิ้ง) | - | 1 | - | - | 1 |
| **รวม** | 101 | 7 | 120 | 49 | 277 |

จากตารางที่ 17 แสดงข้อมูลจำนวนคดีจำแนกตามประเภทของการกระทำความรุนแรงในครอบครัว จำนวน 277 คดี พบว่า คดีที่ผู้ถูกกระทำความรุนแรงอายุต่ำกว่า 18 ปี จำนวน 108 คดี เป็นเด็กหญิง จำนวน 101 คดี คิดเป็นร้อยละ 93.52 และเด็กชาย จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 6.48 ประเภทความรุนแรงจำนวนมากที่สุด ได้แก่ การกระทำความรุนแรงทางเพศ จำนวน 93 คดี คิดเป็นร้อยละ 86.11 รองลงมาเป็นการกระทำความรุนแรงทางกาย จำนวน 14 ราย คิดเป็นร้อยละ 12.96

สำหรับผู้ถูกกระทำความรุนแรงที่มีอายุมากกว่า 18 ปี มีจำนวน 169 คดี เป็นเพศหญิง จำนวน 120 คดี คิดเป็นร้อยละ 71.01 และเป็นเพศชาย จำนวน 49 คดี คิดเป็นร้อยละ 28.99 และพบว่า การกระทำความรุนแรงทางกายมากที่สุด จำนวน 149 คดี โดยเป็นเพศหญิง จำนวน 101 คดี คิดเป็นร้อยละ 67.79 และเป็นเพศชาย จำนวน 48 คดี คิดเป็นร้อยละ 32.21 รองลงมา ได้แก่ การกระทำความรุนแรงทางเพศ มีจำนวน 13 คดี เป็นหญิง จำนวน 12 คดี คิดเป็นร้อยละ 92.31 และเป็นชาย จำนวน 1 คดี คิดเป็นร้อยละ 7.69

**1.2 สำนักงานอัยการสูงสุด**

สำนักงานอัยการสูงสุดได้รายงานจำนวนคดีความรุนแรงในครอบครัวที่สำนักงานอัยการสูงสุดได้รับการยื่นสำนวนคดีจากพนักงานสอบสวน จำนวนคดีสั่งฟ้อง และสั่งไม่ฟ้องตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 และจำนวนคดีที่ยุติการดำเนินคดีในชั้นสอบสวน ช่วงเดือนตุลาคม 2556 – กันยายน 2557 ดังนี้

**ตารางที่ 18 จำนวนคดีตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 ของสำนักงานอัยการสูงสุด**

| จำนวนคดี การกระทำความรุนแรง | สั่งฟ้อง | สั่งไม่ฟ้อง | ยุติการดำเนินคดี ชั้นสอบสวน |
|---|---|---|---|
| 172 | 161 | 1 | 10 |

จากตารางที่ 18 แสดงจำนวนคดีตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 ของสำนักงานอัยการสูงสุด มีจำนวนรวม 172 คดี ในจำนวนดังกล่าว แบ่งเป็นคดีสั่งฟ้อง 161 คดี คิดเป็นร้อยละ 93.61 ไม่สั่งฟ้อง 1 คดี 0.58 และยุติการดำเนินคดีในชั้นสอบสวน จำนวน 10 คดี คิดเป็นร้อยละ 5.81 ของจำนวนคดีทั้งหมด

**ตารางที่ 19 จำนวนคดีตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 ของสำนักงานอัยการสูงสุด กรณีหน่วยงานมีการจัดเก็บ**

| ประเภท | จำนวนคดี | | | |
|---|---|---|---|---|
| | ผู้ถูกกระทำ อายุระหว่าง 0 – 18 ปี | | ผู้กระทำ อายุระหว่าง 18 ปี ขึ้นไป | |
| | เด็กหญิง | เด็กชาย | หญิง | ชาย |
| 1. การกระทำความรุนแรงทางชีวิต ร่างกาย จิตใจ | 1 | 1 | 161 | 8 |
| 2. การกระทำความรุนแรงทางเพศ | 2 | - | - | - |
| 3. การกระทำความรุนแรงทางเสรีภาพ | - | 1 | 1 | - |
| 4. การกระทำความรุนแรงทางสุขภาพ | - | - | - | - |
| 5. การกระทำความรุนแรงทางสังคม (การละเลยทอดทิ้ง ผิดทำนองคลองธรรม ฯลฯ) | - | - | 1 | - |
| **รวม** | **3** | **2** | **163** | **8** |

**หมายเหตุ :** บางสำนวนคดีมีผู้ถูกกระทำมากกว่า 1 คน

จากตารางที่ 19 แสดงจำนวนคดีตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 ของสำนักงานอัยการสูงสุด กรณีหน่วยงานมีการจัดเก็บ มีจำนวนรวม 176 คดี ในจำนวนนี้ การกระทำความรุนแรงทางชีวิต ร่างกาย จิตใจ มีจำนวนมากที่สุด จำนวน 171 คดี ซึ่งผู้ถูกกระทำอายุมากกว่า 18 ปี ขึ้นไป จำนวน 169 ราย เป็นเพศหญิง จำนวน 161 คดี คิดเป็นร้อยละ 94.15 และในเพศชาย จำนวน 8 คดี คิดเป็นร้อยละ 4.67 ของจำนวนผู้ถูกกระทำความรุนแรงทางชีวิต ร่างกาย จิตใจทั้งหมด

**ตารางที่ 20 สถิติสำนวนคดีเกี่ยวกับการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 จำแนกตามคดีชั้นพนักงานอัยการ และคดีชั้นศาล ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2557**

| ประเภทสำนวน | ชั้นพนักงานอัยการ | | | | | ชั้นศาล | | |
|---|---|---|---|---|---|---|---|---|
| | ฟ้อง (เรื่อง) | ไม่ฟ้อง (เรื่อง) | ยุติคดี (ยอมความ) (เรื่อง) | ใช้มาตราการตามมาตรา 10 (เรื่อง) | ฝ่าฝืนมาตรการตามมาตรา 10 (เรื่อง) | ใช้มาตราการตามมาตรา 10 (เรื่อง) | ฝ่าฝืนมาตรการตามมาตรา 10 (เรื่อง) | ยอมความ (เรื่อง) |
| สารบบ ส.1 | 118 | - | 10 | 7 | - | 18 | 4 | 6 |
| สารบบ ส.2 | 8 | 1 | 1 | - | - | - | - | - |
| สารบบ ส.4 | 24 | - | - | - | - | - | - | 5 |
| สารบบ (ฟ้องความอาญาด้วยวาจา) | 2 | - | - | - | - | - | - | - |
| **รวมทั้งสิ้น** | **152** | **1** | **11** | **7** | **-** | **18** | **4** | **11** |

จากตารางที่ 20 แสดงจำนวนคดีตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 ที่เข้าสู่กระบวนการของอัยการสำนักงานอัยการสูงสุด

ในชั้นพนักงานอัยการ จำนวนรวม 171 เรื่อง สั่งฟ้อง 152 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 88.89 ไม่ฟ้อง จำนวน 1 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 0.58 ยุติคดี (ยอมความ) จำนวน 11 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 6.43 และใช้มาตรการตามมาตรา 10 จำนวน 7 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 4.09

ในชั้นศาล จำนวน 33 เรื่อง ใช้มาตรการตามมาตรา 10 จำนวน 18 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 54.55 ฝ่าฝืนมาตรการตามมาตรา 10 จำนวน 4 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 12.12 และยอมความ จำนวน 11 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 33.33

**1.3 สำนักงานศาลยุติธรรม**

สำนักงานศาลยุติธรรมได้รายงานข้อมูลจำนวนคดีความรุนแรงในครอบครัวที่ศาลรับฟ้องโดยตรงตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 ประกอบด้วยจำนวนคดีความรุนแรงในครอบครัวที่ศาลรับฟ้อง จำนวนคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ตามมาตรา 11 จำนวนการเห็นชอบคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ ตามมาตรา 10 ในการกำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ จำนวนการละเมิดคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์และจำนวนการยอมความในชั้นศาล ระหว่างวันที่ 1 มกราคม – 31 ธันวาคม เปรียบเทียบข้อมูลในช่วง 4 ปี ดังนี้

**ตารางที่ 21 จำนวนคดีตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 ของสำนักงานศาลยุติธรรม**

| ระยะเวลา | จำนวนคดีฟ้องใหม่ (ฟ้องศาลโดยตรง) | จำนวนคำสั่งกำหนดมาตรการ / วิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ | | จำนวนการละเมิดคำสั่งของศาลที่กำหนดมาตรการ /วิธีการบรรเทาทุกข์ (มาตรา 10 และมาตรา 11 ) | จำนวนการยอมความชั้นพิจารณาคดี (มาตรา 12 และ มาตรา 16) |
|---|---|---|---|---|---|
| | | คำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งศาลเห็นชอบ (มาตรา 10 วรรคสอง) | คำสั่งศาล (มาตรา 11) | | |
| ปี 2553 | 240 | 3 | 27 | - | 11 |
| ปี 2554 | 61 | 5 | - | - | 1 |
| ปี 2555 | 64 | 1 | - | 1 | 1 |
| ปี 2556 | 95 | 15 | - | - | 15 |
| ปี 2257 | 53 | 2 | - | - | 2 |
| **รวม** | **513** | **26** | **27** | **1** | **30** |

จากตารางที่ 21 แสดงจำนวนคดีตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 ของสำนักงานศาลยุติธรรม เปรียบเทียบในช่วง 5 ปี (ระหว่างเดือน มกราคม 2553 - ธันวาคม 2557) พบว่า คดีฟ้องศาลโดยตรงในปี 2557 มีจำนวน 53 คดี มีจำนวนลดลงจากปี 2556 ประมาณร้อยละ 44.21 ในปี 2557 มีกระบวนการตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวเพิ่มขึ้นโดยมีการออกคำสั่งโดยพนักงานเจ้าหน้าที่และศาลเห็นชอบแล้ว จำนวน 2 ราย ซึ่งไม่มีการละเมิดคำสั่งดังกล่าว

**2) ข้อมูลตามระบบฐานข้อมูลความรุนแรงในครอบครัว ภายใต้เว็บไซต์ www.violence.in.th**

กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ โดยสำนักงานกิจการสตรีและสถาบันครอบครัวได้รวบรวมข้อมูลความรุนแรงในครอบครัว ตามระบบฐานข้อมูลความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และความรุนแรงในครอบครัว ภายใต้ www.violence.in.th ซึ่งได้มีการบันทึกข้อมูลโดยเจ้าหน้าที่ประจำศูนย์ปฏิบัติการเพื่อป้องกันการกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดทั่วประเทศ รวมทั้งศูนย์ปฏิบัติการเพื่อป้องกันการกระทำความรุนแรงในครอบครัว กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ โดยระบบฐานข้อมูลดังกล่าวสามารถประมวลผลข้อมูลเชิงสถิติที่แสดงข้อมูลทั้งที่เป็นคดีและที่ไม่เป็นคดี รวมถึงจำนวนคดีที่เข้าสู่กระบวนการตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 และข้อมูลที่เกี่ยวข้อง ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

**ตารางที่ 22 จำนวนเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัว ปี 2553 – 2557 จากระบบฐานข้อมูลฯ ภายใต้เว็บไซต์ www.violence.in.th**

| ปีที่เกิดเหตุ | เหตุการณ์ | จำนวนผู้กระทำ | | | | จำนวนผู้ถูกกระทำ | | | |
|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|
| | | ชาย | หญิง | ไม่ระบุ | รวม | ชาย | หญิง | ไม่ระบุ | รวม |
| **2553** | 724 | 620 | 66 | 9 | 695 | 68 | 627 | 10 | 705 |
| **2554** | 829 | 687 | 59 | 13 | 759 | 87 | 696 | 7 | 790 |
| **2555** | 969 | 730 | 63 | 11 | 804 | 70 | 755 | 14 | 839 |
| **2556** | 973 | 746 | 91 | 19 | 856 | 80 | 777 | 9 | 866 |
| **2557** | 928 | 702 | 65 | 18 | 785 | 72 | 729 | 5 | 806 |

**แผนภูมิที่ 17 จำนวนเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัวจากระบบฐานข้อมูลฯ ภายใต้เว็บไซต์ www.violence.in.th**

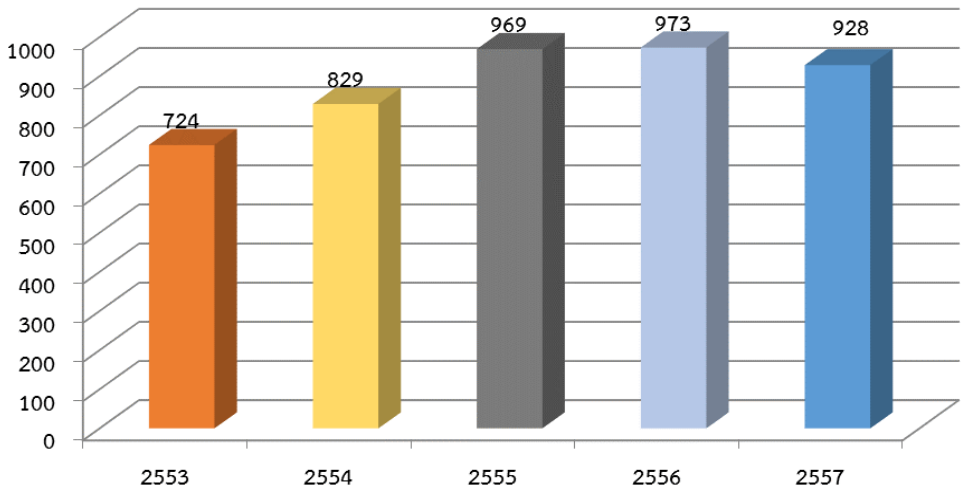

**แผนภูมิที่ 18 จำนวนผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว จำแนกตามเพศ ระหว่างปี 2553 – 2557 จากระบบฐานข้อมูลฯ ภายใต้เว็บไซต์ www.violence.in.th**

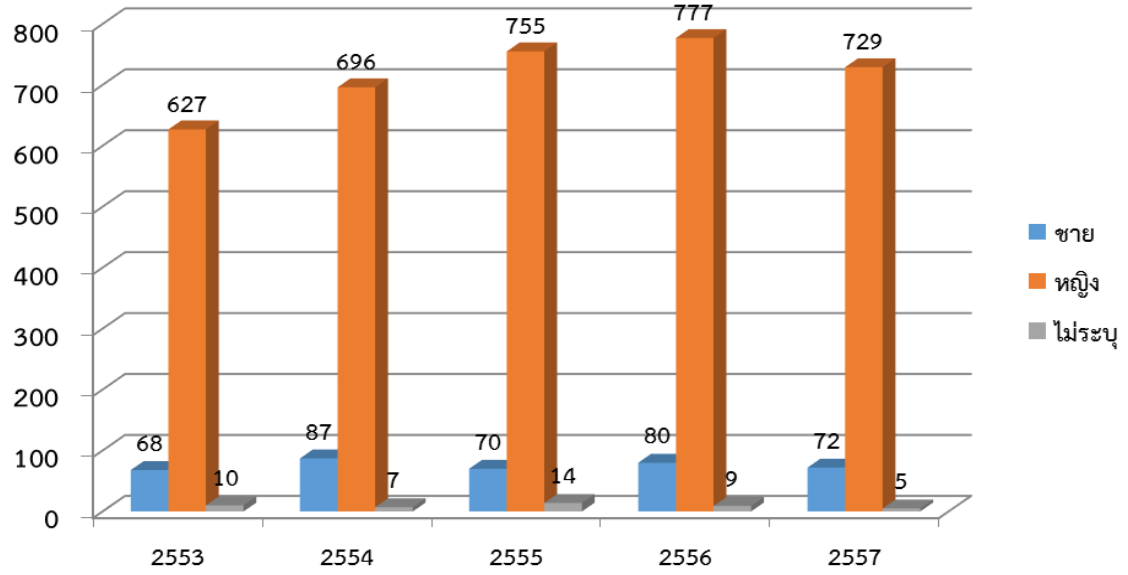


จากตารางที่ 22 แผนภูมิที่ 17 และ 18 แสดงข้อมูลในระบบฐานข้อมูลความรุนแรงในครอบครัว ภายใต้เว็บไซต์ www.violence.in.th เปรียบเทียบระหว่าง ปี 2553 – 2557 พบว่า ความรุนแรงในครอบครัวในปี 2557 มีจำนวนลดลงกว่าช่วงปี 2553 - 2556 เมื่อวิเคราะห์ข้อมูลในปี 2557 พบว่า ผู้ชายเป็นผู้กระทำร้อยละ 89.42 ผู้หญิงกระทำร้อยละ 8.28 ในขณะที่ผู้ชายเป็นผู้ถูกกระทำร้อยละ 8.93 ผู้หญิงถูกกระทำร้อยละ 90.45 หากวิเคราะห์จำนวนผู้ถูกกระทำความรุนแรงในครอบครัวหญิงชายเป็นรายปี ระหว่างปี 2553 – 2557 พบว่า ในแต่ละปีส่วนใหญ่ผู้หญิงเป็นผู้ถูกกระทำความรุนแรง เห็นได้จากปี 2553 ผู้หญิงถูกกระทำถึงร้อยละ 88.93 ปี 2554 ร้อยละ 88.10 ปี 2555 ร้อยละ 89.98 ปี 2556 ร้อยละ 89.72 และปี 2557 ร้อยละ 90.45 ตามลำดับ อย่างไรก็ตาม การวิเคราะห์ข้อมูลข้างต้น ไม่ได้รวมข้อมูลที่ไม่ระบุเพศด้วย ซึ่งทำให้การคำนวณโดยจำแนกเพศจำนวนผู้กระทำและผู้ถูกกระทำไม่ได้ข้อมูลที่แท้จริง แต่ได้ข้อมูลที่ใกล้เคียงข้อเท็จจริง

**ตารางที่ 23 จำนวนเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัว ที่เป็นคดีและไม่เป็นคดีตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 ระหว่าง ปี 2553 - 2557 จากระบบฐานข้อมูลภายใต้เว็บไซต์ www.violence.in.th**

| ปีที่เกิดเหตุ | เป็นคดี | ไม่เป็นคดี | รวมเหตุการณ์ทั้งที่เป็นคดีและไม่เป็นคดี |
|---|---|---|---|
| 2553 | 146 | 578 | 724 |
| 2554 | 153 | 676 | 829 |
| 2555 | 195 | 774 | 969 |
| 2556 | 236 | 737 | 973 |
| 2557 | 237 | 691 | 928 |
| **รวม** | **967** | **3,455** | **4,422** |

**แผนภูมิที่ 19 แสดงจำนวนเหตุการณ์ความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และความรุนแรงในครอบครัวที่เป็นคดีและไม่เป็นคดี ตามพระราชบัญญัติฯ ระหว่างปี 2553 – 2557 จากระบบฐานข้อมูล ภายใต้เว็บไซต์ www.violence.in.th**

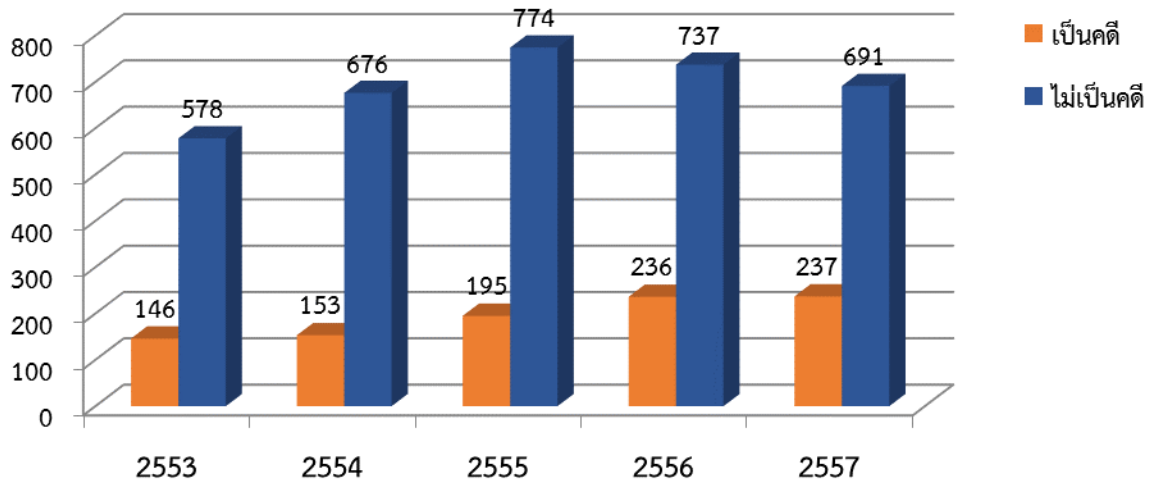


จากตารางที่ 23 และแผนภูมิที่ 19 แสดงจำนวนเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัวทั้งที่เป็นคดีและไม่เป็นคดีตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 ในช่วง 4 ปี คือ ระหว่างปี 2553 – 2557 มีจำนวนเหตุการณ์ทั้งสิ้น 4,422 เหตุการณ์ เป็นคดี 967 เหตุการณ์ ไม่เป็นคดี 3,455 เหตุการณ์ โดยพบว่า จำนวนที่เป็นคดีและไม่เป็นคดีเพิ่มสูงขึ้นทุกปี ระหว่างปี 2553 – 2556 ในอัตราส่วน 1:4 ซึ่งไม่แตกต่างกัน แต่ในปี 2557 อัตราส่วนในอัตราส่วน 1:3

**ตารางที่ 24 จำนวนคดีความรุนแรงในครอบครัว ระหว่างปี 2553 -2557 ที่เข้าสู่กระบวนการตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 จากระบบฐานข้อมูลฯ ภายใต้เว็บไซต์ www.violence.in.th**

| ปี | อยู่ระหว่างไกล่เกลี่ย | | | ยอมความ | อัยการสั่งไม่ฟ้อง | ศาลลงโทษ | ศาลยกฟ้อง | อยู่ระหว่างอุทธรณ์ | | รวม |
|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|
| | ตำรวจ | อัยการ | ศาล | | | | | ผู้ถูกกระทำ | ผู้กระทำ | |
| 2553 | 84 | 16 | 13 | 8 | 4 | 12 | 5 | - | 2 | 144 |
| 2554 | 106 | 16 | 16 | 10 | 5 | 10 | - | 3 | 2 | 168 |
| 2555 | 116 | 13 | 17 | 8 | - | 18 | 1 | 2 | - | 175 |
| 2556 | 138 | 29 | 19 | 10 | - | 31 | 1 | - | 1 | 229 |
| 2557 | 115 | 8 | 15 | 104 | 1 | 34 | 6 | - | - | 283 |
| รวม | | | | | | | | | | 999 |

จากตารางที่ 24 แสดงให้เห็นว่า มีการบันทึกคดีที่เข้าสู่กระบวนการไกล่เกลี่ยตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2553 – 2557 จำนวนทั้งสิ้น 999 คดี โดยในปี 2557 มี 283 คดี ในจำนวนนี้ มีคดีอยู่ในชั้นไกล่เกลี่ยของตำรวจมากที่สุด จำนวน 115 คดี คิดเป็นร้อยละ 42.61 และมีการยอมความ 3 คดี คิดเป็นร้อยละ 1.06 คดี ที่อยู่ระหว่างในกระบวนการไกล่เกลี่ยในชั้นอัยการ จำนวน 8 คดี คิดเป็นร้อยละ 2.83 และศาล จำนวน 15 คดี คิดเป็นร้อยละ 5.30 และคดีที่ศาลสั่งลงโทษ จำนวน 34 คดี คิดเป็นร้อยละ 12.00

**ตารางที่ 25 จำนวนเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัว จำแนกตามประเภทเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัว จากระบบฐานข้อมูลฯ ภายใต้เว็บไซต์ www.violence.in.th**

| ประเภทเหตุการณ์ | จำนวนประเภทเหตุการณ์ | จำนวนผู้กระทำ | | | | จำนวนผู้ถูกกระทำ | | | |
|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|
| | | ชาย | หญิง | ไม่ระบุ | รวม | ชาย | หญิง | ไม่ระบุ | รวม |
| ทำร้ายร่างกาย | 794 | 623 | 47 | 16 | 686 | 65 | 623 | 4 | 692 |
| ดุด่า/ดูถูก | 127 | 87 | 12 | 2 | 101 | 15 | 89 | - | 104 |
| หยาบคาย/ตะคอก/ประจาน/ขู่/บังคับ | 83 | 60 | 4 | 1 | 65 | 9 | 59 | - | 68 |
| ข่มขืน | 62 | 52 | - | - | 52 | - | 52 | - | 52 |
| การละเลย/ทอดทิ้ง | 45 | 34 | 7 | 1 | 42 | 8 | 32 | - | 40 |
| กักขัง/หน่วงเหนี่ยว | 29 | 24 | 2 | - | 26 | 2 | 26 | - | 28 |
| อนาจาร | 15 | 8 | - | - | 8 | - | 7 | - | 7 |
| ล่อลวง | 4 | 4 | - | - | 4 | - | 4 | - | 4 |
| ไม่ระบุ | 7 | 3 | 3 | - | 6 | 1 | 4 | - | 5 |
| **รวม** | **1,166** | **895** | **75** | **20** | **990** | **100** | **896** | **4** | **1,000** |

จากตารางที่ 25 แสดงประเภทเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัว ปี 2557 มีจำนวนทั้งสิ้น 1,166 ราย เหตุการณ์ความรุนแรงที่เกิดขึ้นมากที่สุด ได้แก่ การทำร้ายร่างกาย จำนวน 794 ราย คิดเป็นร้อยละ 68.10 รองลงมาคือ การดุด่า/ดูถูก จำนวน 127 ราย คิดเป็นร้อยละ 10.89 และการกล่าวหยาบคาย/ตะคอก/ประจาน/ขู่/บังคับ จำนวน 83 ราย คิดเป็นร้อยละ 7.12

**ตารางที่ 26 จำนวนเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัว จำแนกตามสาเหตุ จากระบบฐานข้อมูลฯ ภายใต้เว็บไซต์ www.violence.in.th**

| สาเหตุ | จำนวนสาเหตุ | จำนวนผู้กระทำ | | | | จำนวนผู้ถูกกระทำ | | | |
|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|
| | | ชาย | หญิง | ไม่ระบุ | รวม | ชาย | หญิง | ไม่ระบุ | รวม |
| เมาสุรา/ยาเสพติด | 436 | 340 | 12 | 4 | 356 | 23 | 326 | 3 | 352 |
| นอกใจ/หึงหวง | 231 | 202 | 7 | 2 | 211 | 10 | 199 | - | 209 |
| สาเหตุอื่น ๆ | 120 | 80 | 15 | 2 | 97 | 17 | 78 | - | 95 |
| สุขภาพกาย/จิต | 101 | 69 | 15 | 2 | 86 | 18 | 71 | - | 89 |
| เศรษฐกิจ/ตกงาน | 77 | 56 | 10 | 1 | 67 | 12 | 55 | - | 67 |
| สื่อลามก | 10 | 9 | - | - | 9 | - | 9 | - | 9 |
| ไม่ระบุ | 104 | 76 | 15 | 6 | 97 | 11 | 84 | 1 | 96 |
| **รวม** | 1,079 | 832 | 74 | 17 | 923 | 91 | 822 | 4 | 917 |

**แผนภูมิที่ 20 สาเหตุการกระทำความรุนแรงในครอบครัว ปี 2557 จากระบบฐานข้อมูลฯ ภายใต้เว็บไซต์ www.violence.in.th**

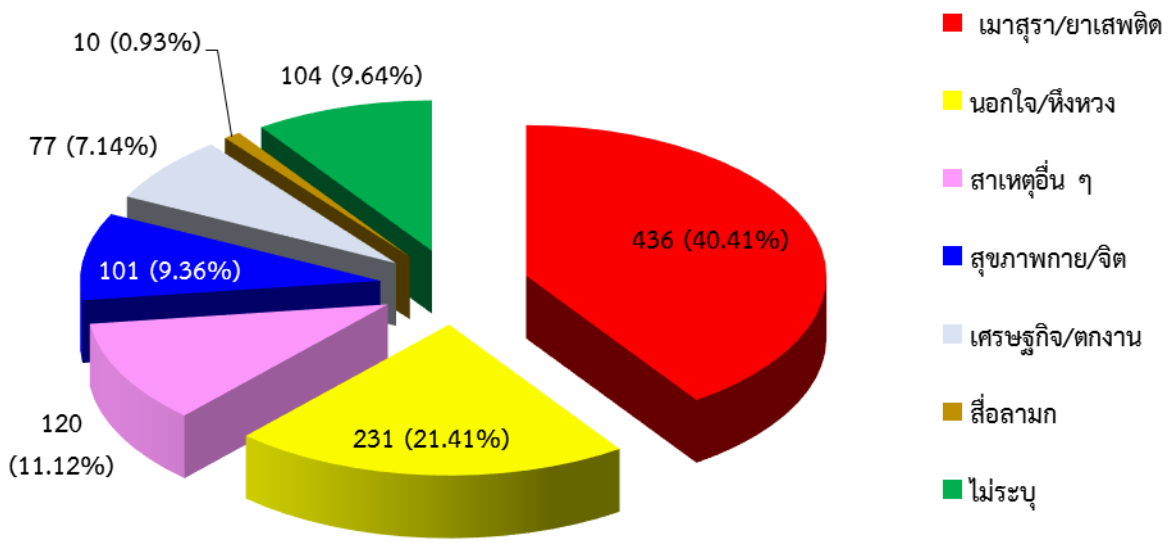


จากตารางที่ 26 และแผนภูมิที่ 20 แสดงสาเหตุของความรุนแรงในครอบครัว ปี 2557 ซึ่งมีจำนวนเหตุการณ์ความรุนแรง 1,079 ราย โดยสาเหตุที่เกิดขึ้นมากที่สุด ได้แก่ เมาสุรา/ยาเสพติด จำนวน 436 ราย คิดเป็นร้อยละ 40.41 รองลงมาคือ นอกใจ/หึงหวง จำนวน 231 ราย คิดเป็นร้อยละ 21.41 และสาเหตุอื่น ๆ จำนวน 120 ราย คิดเป็นร้อยละ 11.12 การกระทำความรุนแรงดังกล่าว พบว่า ส่วนใหญ่ผู้หญิงเป็นผู้ถูกกระทำ จำนวน 822 ราย คิดเป็นร้อยละ 89.64 ของผู้ถูกกระทำทั้งหมด

**ตารางที่ 27 จำนวนเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัว จำแนกตามความสัมพันธ์ระหว่างผู้กระทำและผู้ถูกกระทำ จากระบบฐานข้อมูลฯ ภายใต้เว็บไซต์ www.violence.in.th**

| ความสัมพันธ์ระหว่างผู้กระทำและผู้ถูกกระทำ | จำนวนเหตุการณ์ |
|---|---|
| สามี/ภรรยา | 614 |
| บิดา/มารดา/บุตร | 119 |
| บิดาเลี้ยง/มารดาเลี้ยง/บุตรเลี้ยง | 38 |
| ญาติ | 29 |
| พี่/น้อง | 12 |
| ปู่/ย่า/ตา/ยาย | 17 |
| บุตรกระทำต่อบิดาและมารดา | 21 |
| **รวม** | **850** |

**แผนภูมิที่ 21 แสดงข้อมูลความสัมพันธ์ระหว่างผู้กระทำและผู้ถูกกระทำความรุนแรงในครอบครัว ปี 2557 จากระบบฐานข้อมูลฯ ภายใต้เว็บไซต์ www.violence.in.th**

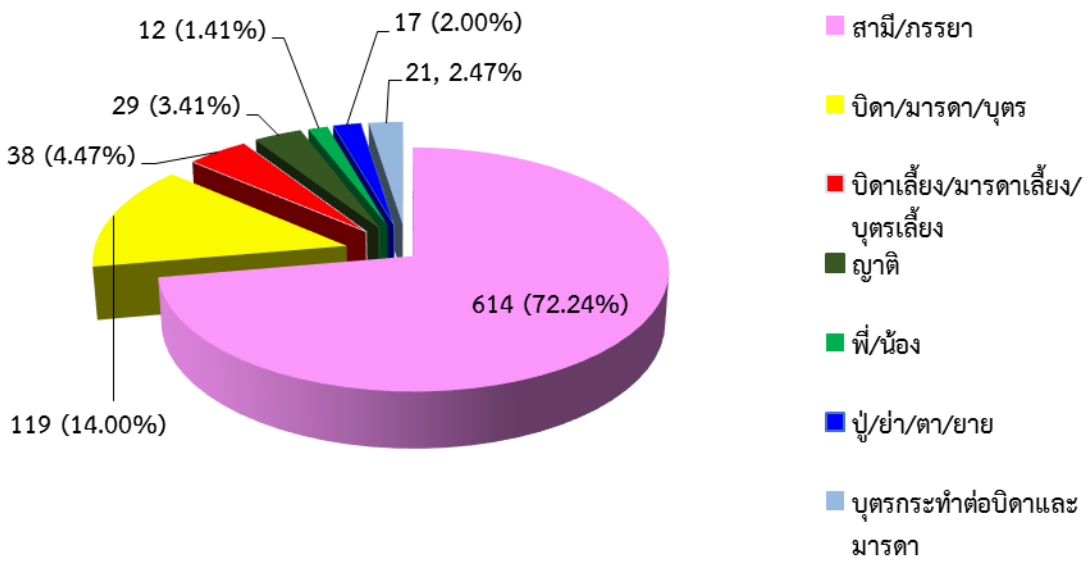


จากตารางที่ 27 และแผนภูมิที่ 21 แสดงข้อมูลความสัมพันธ์ระหว่างผู้กระทำและผู้ถูกกระทำ โดยเหตุการณ์ความรุนแรงที่เกิดขึ้นมีจำนวน 850 ราย ความสัมพันธ์ระหว่างผู้กระทำและผู้ถูกกระทำที่เกิดขึ้นมากที่สุด คือ ระหว่าง สามี/ภรรยา จำนวน 614 ราย คิดเป็นร้อยละ 72.24 รองลงมา ระหว่างบิดามารดากระทำต่อบุตร จำนวน 119 ราย คิดเป็นร้อยละ 14.00 และบิดาเลี้ยงมารดาเลี้ยง จำนวน 38 ราย คิดเป็นร้อยละ 4.47

**ตารางที่ 28 จำนวนเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัว จำแนกตามสถานที่เกิดเหตุ จากระบบฐานข้อมูลฯ ภายใต้เว็บไซต์ www.violence.in.th**

| สถานที่เกิดเหตุ | จำนวนเหตุการณ์ | จำนวนผู้กระทำ | | | | จำนวนผู้ถูกกระทำ | | | |
|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|
| | | ชาย | หญิง | ไม่ระบุ | รวม | ชาย | หญิง | ไม่ระบุ | รวม |
| บ้านตนเอง | 680 | 539 | 59 | 6 | 604 | 53 | 542 | 2 | 597 |
| บ้านคนอื่น | 31 | 13 | 1 | - | 14 | 2 | 11 | - | 13 |
| สถานที่ทำงาน | 13 | 10 | 2 | - | 12 | - | 11 | - | 11 |
| หอพัก | 25 | 20 | - | - | 20 | - | 11 | - | 11 |
| ถนนหรือทางหลวง | 7 | 5 | 1 | - | 6 | 2 | 4 | - | 6 |
| นา/ไร่/สวน | 6 | 5 | - | 1 | 6 | 1 | 5 | - | 6 |
| ในป่า/ที่เปลี่ยว/บ้านร้าง | 6 | 6 | - | - | 6 | - | 6 | - | 6 |
| สวนสาธารณะ | 5 | 4 | - | - | 4 | - | 4 | - | 4 |
| โรงแรม | 2 | 1 | - | - | 1 | - | 1 | - | 1 |
| สถานที่เรียน | 3 | 2 | 1 | - | 3 | 2 | 2 | - | 4 |
| สถานบันเทิง | 2 | 1 | 1 | - | 2 | - | 2 | - | 2 |
| โรงเรียน | 3 | 1 | 2 | - | 3 | 2 | 1 | - | 3 |
| โรงงาน | 2 | 1 | 1 | - | 2 | 2 | 2 | - | 4 |
| บ้านเด็ก | - | - | - | - | - | - | - | - | - |
| สถานเลี้ยงเด็ก | - | - | - | - | - | - | - | - | - |
| สนามกีฬา | - | - | - | - | - | - | - | - | - |
| ห้างสรรพสินค้า | 1 | 1 | - | - | 1 | - | 1 | - | 1 |
| ไม่ระบุ | 142 | 102 | 11 | 10 | 123 | 11 | 109 | 3 | 123 |
| อื่นๆ | 18 | 7 | 4 | 1 | 12 | 1 | 11 | - | 12 |
| **รวม** | **945** | **718** | **83** | **18** | **819** | **76** | **723** | **5** | **804** |

**แผนภูมิที่ 22 จำนวนเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัว จำแนกตามสถานที่เกิดเหตุ 5 อันดับแรก จากระบบฐานข้อมูลฯ ภายใต้เว็บไซต์ www.violence.in.th**

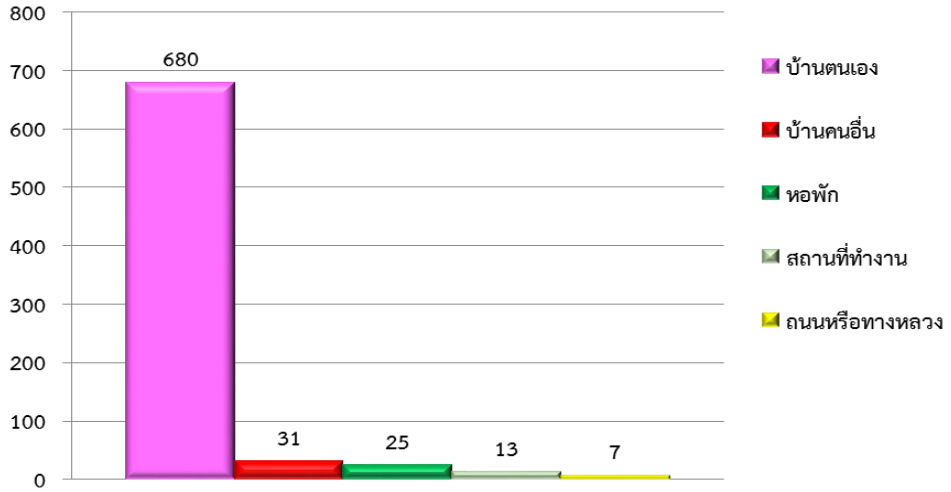


จากตารางที่ 28 และแผนภูมิที่ 22 แสดงข้อมูลสถานที่เกิดเหตุความรุนแรง ปี 2557 พบว่า ในจำนวนผู้ถูกกระทำความรุนแรงในสถานที่ต่าง ๆ จำนวน 945 ราย ได้รับการกระทำความรุนแรงบ้านตนเองมากที่สุด จำนวน 680 ราย คิดเป็นร้อยละ 71.96 รองลงมาคือ บ้านคนอื่น จำนวน 31 ราย คิดเป็นร้อยละ 3.28 หอพัก จำนวน 25 ราย คิดเป็นร้อยละ 2.65 สถานที่ทำงาน จำนวน 13 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.37 และถนนหรือทางหลวงจำนวน 7 ราย คิดเป็นร้อยละ 0.74 ของสถานที่เกิดเหตุความรุนแรงทั้งหมด

**ตารางที่ 29 จำนวนเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัว ประจำปี 2557 จำแนกตามจังหวัดที่มีการบันทึกเหตุการณ์ไว้มากที่สุด 10 จังหวัดแรก จากระบบฐานข้อมูลฯ ภายใต้เว็บไซต์ www.violence.in.th**

| จังหวัดที่เกิดเหตุการณ์ | จำนวนเหตุการณ์ | จำนวนผู้กระทำ | | | | จำนวนผู้ถูกกระทำ | | | |
|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|
| | | ชาย | หญิง | ไม่ระบุ | รวม | ชาย | หญิง | ไม่ระบุ | รวม |
| พังงา | 68 | 59 | 2 | 7 | 68 | 4 | 62 | 2 | 68 |
| อุบลราชธานี | 66 | 64 | 1 | - | 65 | 1 | 65 | - | 66 |
| ชุมพร | 34 | 28 | 5 | 2 | 35 | 4 | 30 | - | 34 |
| ระนอง | 33 | 28 | 4 | 1 | 33 | 4 | 29 | - | 33 |
| กาฬสินธุ์ | 32 | 26 | 4 | - | 30 | 6 | 26 | - | 32 |
| ภูเก็ต | 26 | 26 | - | - | 26 | - | 26 | - | 26 |
| เชียงราย | 25 | 20 | 7 | - | 27 | 5 | 23 | - | 28 |
| พัทลุง | 25 | 20 | 4 | 1 | 25 | 4 | 21 | - | 25 |
| สมุทรปราการ | 22 | 1 | - | - | 1 | - | 1 | - | 1 |
| นครสวรรค์ | 19 | 14 | 3 | - | 17 | - | 18 | - | 18 |
| เชียงใหม่ | 19 | - | - | - | - | - | - | - | - |
| ลพบุรี | 18 | - | - | - | - | - | - | - | - |
| **รวม** | 387 | 286 | 30 | 11 | 327 | 24 | 301 | 2 | 331 |

จากตารางที่ 29 แสดงให้เห็นว่า เหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัวที่มีการบันทึกข้อมูลจำนวนมากที่สุด 10 จังหวัด จาก 76 จังหวัดทั่วประเทศ มีจำนวนรวมทั้งสิ้น 387 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 57.08 ของจำนวนเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นทั้งหมดในปี 2557 (678 เหตุการณ์) ในจำนวนเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น 10 จังหวัดข้างต้น พบว่า จังหวัดพังงามีการรายงานข้อมูลเหตุการณ์ความรุนแรงมากที่สุด จำนวน 68 ราย คิดเป็นร้อยละ 17.57 รองลงมา คือ จังหวัดอุบลราชธานี จำนวน 66 ราย คิดเป็นร้อยละ 17.05 และจังหวัดชุมพร จำนวน 34 ราย คิดเป็นร้อยละ 8.79

อย่างไรก็ตาม การบันทึกข้อมูลการรายงานเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัว อาจไม่สัมพันธ์กับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจริงในแต่ละจังหวัด กล่าวคือ บางจังหวัดมีการรายงานจำนวนรายกรณีเข้ามามาก อาจเป็นเพราะในจังหวัดมีสหวิชาชีพที่เข้มแข็ง หรือมีเครือข่ายที่ร่วมให้การช่วยเหลือผู้ถูกกระทำและผู้กระทำความรุนแรงอย่างต่อเนื่อง จึงมีการบันทึกข้อมูลในระบบมาก บางจังหวัดมีการรายงานข้อมูลน้อย อาจเป็นเพราะมีเหตุการณ์ความรุนแรงเกิดขึ้นเป็นจำนวนน้อยจริง หรือมีเหตุการณ์ความรุนแรงเกิดขึ้นเป็นจำนวนมาก แต่ไม่มีการรายงานเข้าสู่ระบบ

**3) บันทึกการให้ความช่วยเหลือเบื้องต้นตามแบบรายงานการดำเนินการคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว ( แบบ คร.6 )**

กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ โดยกรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว ได้รวบรวมข้อมูลความรุนแรงในครอบครัวตามแบบรายงานการดำเนินการคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว (แบบ คร. 6) ซึ่งบันทึกโดยพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ.2550 และเจ้าหน้าที่ประจำศูนย์ปฏิบัติการเพื่อป้องกันการกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด และศูนย์ปฏิบัติการเพื่อป้องกันการกระทำความรุนแรงในครอบครัว กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ ช่วงเดือนมกราคม - ธันวาคม 2557 ซึ่งการให้ความช่วยเหลือเบื้องต้นประกอบด้วย การเข้าระงับเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัว การจัดให้ผู้ถูกกระทำเข้ารับการตรวจรักษาจากแพทย์ คำแนะนำจากจิตแพทย์ นักจิตวิทยา หรือนักสังคมสงเคราะห์ การจัดให้ผู้ถูกกระทำร้องทุกข์ และการดำเนินการอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง สรุปข้อมูลจากแบบบันทึกการให้ความช่วยเหลือ ดังนี้

**ตารางที่ 30 จำนวนการให้ความช่วยเหลือเบื้องต้นแก่ผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว ประจำปี 2557 จากแบบ คร.6 จำแนกตามประเภทการให้ความช่วยเหลือ**

| การให้ความช่วยเหลือเบื้องต้น | จำนวนการให้ความช่วยเหลือเบื้องต้น | ร้อยละ |
|---|---|---|
| เข้าระงับเหตุและสอบถามผู้กระทำ/ผู้ถูกกระทำ | 431 | 21.67 |
| จัดให้ผู้ถูกกระทำด้วยการเข้ารับการตรวจรักษาจากแพทย์ | 404 | 20.31 |
| จัดให้ผู้ถูกกระทำได้รับคำปรึกษาแนะนำจากจิตแพทย์ นักจิตวิทยา หรือนักสังคมสงเคราะห์ | 613 | 30.81 |
| จัดให้ผู้ถูกกระทำร้องทุกข์ หากผู้ถูกกระทำประสงค์จะดำเนินคดีตามกฎหมาย | 313 | 15.74 |
| ความช่วยเหลืออื่น ๆ | 228 | 11.47 |
| **รวม** | **1,989** | **100** |

**หมายเหตุ** : แต่ละรายอาจได้รับความช่วยเหลือเบื้องต้นมากกว่า 1 วิธี

จากตารางที่ 30 แสดงจำนวนการให้ความช่วยเหลือเบื้องต้นแก่ผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว ปี 2557 ทั้งสิ้น 1,989 ราย ในจำนวนนี้จัดให้ผู้ถูกกระทำได้รับคำปรึกษาแนะนำจากจิตแพทย์ นักจิตวิทยา หรือนักสังคมสงเคราะห์มากที่สุดคือ จำนวน 613 ราย คิดเป็นร้อยละ 30.81 รองลงมาคือ เข้าระงับเหตุและสอบถามผู้กระทำ/ผู้ถูกกระทำ จำนวน 431 ราย คิดเป็นร้อยละ 21.67 และจัดให้ผู้ถูกกระทำเข้ารับการตรวจรักษาจากแพทย์ จำนวน 404 ราย คิดเป็นร้อยละ 20.31

**ตารางที่ 31 ช่วงอายุของผู้ได้รับความช่วยเหลือเบื้องต้นจากความรุนแรงในครอบครัว ปี 2557 ตามแบบ คร.6**

| ช่วงอายุ | จำนวน | ร้อยละ |
|---|---|---|
| ช่วงอายุ ต่ำกว่า 18 ปี (เด็ก) | 156 | 20.10 |
| ช่วงอายุ 18 – 30 ปี (เยาวชน) | 175 | 22.50 |
| ช่วงอายุ 31 – 40 ปี (วัยทำงาน) | 178 | 22.90 |
| ช่วงอายุ 41 – 50 ปี (วัยทำงาน) | 123 | 15.80 |
| ช่วงอายุ 51 – 60 ปี (วัยทำงาน) | 46 | 5.90 |
| อายุ 61 ปี ขึ้นไป (ผู้สูงอายุ) | 46 | 5.90 |
| ไม่ระบุอายุ | 53 | 6.90 |
| **รวม** | **777** | **100** |

จากตารางที่ 31 แสดงช่วงอายุที่ผู้ถูกกระทำความรุนแรงในครอบครัวได้รับการคุ้มครองช่วยเหลือเบื้องต้นมากที่สุด ได้แก่ ช่วงอายุ 31 – 40 ปี (วัยทำงาน) จำนวน 178 ราย คิดเป็นร้อยละ 22.90 รองลงมาคือช่วงอายุ 18 – 30 ปี (เยาวชน) จำนวน 175 ราย คิดเป็นร้อยละ 22.50 และช่วงอายุต่ำกว่า 18 ปี (เด็ก) จำนวน 156 ราย คิดเป็นร้อยละ 20.10 ตามลำดับ

จังหวัดที่ไม่ได้ส่งรายงานตามแบบ คร.6 มีจำนวน 6 จังหวัด ได้แก่ นครราชสีมา มหาสารคาม หนองบัวลำภู อุดรธานี นนทบุรี อ่างทอง เนื่องจากบางจังหวัดมีการกระทำความรุนแรงในครอบครัวเกิดขึ้นแต่ไม่เป็นคดี อาจเป็นเพราะผู้ถูกกระทำไม่ประสงค์ให้เรื่องเป็นคดี จึงได้ให้ความช่วยเหลืออื่น ๆ นอกเหนือจากการให้ความช่วยเหลือตามแบบ คร.6 เช่น การให้คำปรึกษาและแนะนำผู้ถูกกระทำเกี่ยวกับพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550

**ส่วนที่ 3**

**บทวิเคราะห์สถานการณ์ความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และความรุนแรงในครอบครัว และข้อเสนอแนะเชิงมาตรการในการป้องกันและแก้ไขปัญหาความรุนแรงในครอบครัว และแนวทางการดำเนินงานตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 ในปี 2558**

เนื้อหาส่วนที่ 3 ของรายงานข้อมูลสถานการณ์ความรุนแรงในครอบครัว ประจำปี 2557 เป็นการประมวลและวิเคราะห์ข้อมูลบางประเด็นจากส่วนที่ 1 และ 2 ของรายงานฉบับนี้ ข้อเสนอแนะต่อมาตรการในการป้องกันและแก้ไขปัญหาความรุนแรงในครอบครัวและแนวทางการดำเนินงานตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 ในปี 2558 ดังนี้

**1) บทวิเคราะห์สถานการณ์ความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และความรุนแรงในครอบครัว**

จากข้อมูลผู้ถูกกระทำความรุนแรงในครอบครัว จำแนกเพศ ภายใต้เว็บไซต์ www.violence.in.th พบว่า ในช่วง 5 ปีที่ผ่านมา (ปี 2553 – 2557) ผู้หญิงถูกกระทำมากกว่าผู้ชายเฉลี่ยร้อยละ 89.44 นอกจากนี้ ข้อมูลรายพื้นที่ศูนย์พัฒนาครอบครัวในชุมชน (ศพค.) ใน 9 จังหวัดนำร่อง แสดงให้เห็นว่าสตรีถูกกระทำความรุนแรงมากกว่าผู้ชาย

จากข้อมูลการให้ความช่วยเหลือเด็กและสตรีที่มาขอรับบริการที่ศูนย์พึ่งได้ โรงพยาบาลในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข พบว่า <u>ความรุนแรงต่อเด็กเป็นความรุนแรงทางเพศมากที่สุด คือร้อยละ 70.00</u> รองลงมาคือความรุนแรงทางกาย ร้อยละ 23.46 ในขณะที่<u>ความรุนแรงต่อสตรี เป็นความรุนแรงทางกายมากที่สุด</u> คือร้อยละ 74.76 รองลงมาคือทางเพศ ร้อยละ 21.03 ซึ่งสอดคล้องกับข้อมูลกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ ที่แสดงให้เห็นว่า เด็กที่มารับบริการถูกกระทำความรุนแรงทางเพศและทางกายมีสัดส่วนใกล้เคียงกัน คือร้อยละ 41.97 และ 47.54 ตามลำดับ ในขณะที่สตรีถูกกระทำความรุนแรงทางกายมากที่สุด คือร้อยละ 80.75 ทางเพศเพียงร้อยละ 3.50 และข้อมูลจากสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่แสดงว่าสตรีถูกกระทำความรุนแรงทางกาย (ร้อยละ 36.46) มากกว่าทางเพศ (ร้อยละ 4.33) ในขณะที่เด็กถูกกระทำทางเพศ (ร้อยละ 33.57) มากกว่าทางกาย (ร้อยละ 5.05) จากข้อมูลข้างต้น สะท้อนให้เห็นว่า ความรุนแรงต่อเด็กและสตรีในภาพรวมมีความแตกต่างกัน เด็กมักถูกกระทำทางเพศ ในขณะที่สตรีถูกทำร้ายร่างกายมากกว่าทางเพศ นอกจากนี้ จากข้อมูลของศูนย์พึ่งได้ พบว่า <u>จำนวนเด็ก (45 ราย) ถูกล่อลวงหรือบังคับแสวงประโยชน์มีมากกว่าสตรี (จำนวน 5 ราย) ถึง 9 เท่า</u> แม้จะมีสัดส่วนน้อยเมื่อเทียบกับความรุนแรงทางกายและทางเพศ

เมื่อวิเคราะห์ประเภทผู้กระทำความรุนแรงต่อเด็กและสตรี ข้อมูลจากศูนย์พึ่งได้ โรงพยาบาลในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข พบว่า ผู้กระทำความรุนแรงต่อสตรีส่วนใหญ่เป็นคู่สมรส (3,782 คน) และแฟน (1,109 คน) คือ ร้อยละ 63.80 หรือกว่าครึ่งของประเภทผู้กระทำทั้งหมดซึ่งสอดคล้องกับข้อมูลจาก www.violence.in.th ที่แสดงความสัมพันธ์ระหว่างผู้กระทำและผู้ถูกกระทำ พบว่า ความรุนแรงระหว่างสามีภริยามีมากที่สุด คือร้อยละ 72.24 และข้อมูลจากศูนย์พิทักษ์เด็กและสตรีของโรงพยาบาลในสังกัดกรุงเทพมหานคร ซึ่งพบว่าสตรีทั้งไทยและต่างชาติถูกคู่สมรสทำร้ายร่างกาย ร้อยละ 72.44 ในขณะที่ผู้กระทำต่อเด็ก จากข้อมูลของศูนย์พึ่งได้ พบว่า ถูกกระทำโดยแฟนมากที่สุด ร้อยละ 43.08 ซึ่งมากกว่าลำดับรองลงมาคือเพื่อน เกือบ 4 เท่า ดังนั้น ผู้กระทำที่เป็นคู่สมรสและแฟนในสตรี และเด็กเป็นสัดส่วนที่แตกต่างจากผู้กระทำ

ประเภทอื่น ๆ อย่างมีนัยสำคัญ เป็นที่น่าสังเกตว่า ทั้งเด็กและสตรีถูกกระทำความรุนแรง โดยคนแปลกหน้าเพียงร้อยละ 10 ซึ่งน้อยมากเมื่อเทียบกับถูกกระทำโดยบุคคลที่รู้จัก ใกล้ชิด หรือบุคคลในครอบครัว

จากข้อมูลของศูนย์พึ่งได้ สาเหตุการกระทำความรุนแรงต่อสตรีและเด็กมีความแตกต่างกัน สาเหตุความรุนแรงต่อสตรีส่วนใหญ่เกิดจากสัมพันธภาพครอบครัว (นอกใจ หึงหวง) ร้อยละ 44.04 รองลงมาคือใช้สารกระตุ้น (สุรา ยาเสพติด) ร้อยละ 29.35 ในขณะที่สาเหตุความรุนแรงต่อเด็ก ส่วนใหญ่เกิดจากสภาพแวดล้อม ร้อยละ 54.26 รองลงมาคือใช้สารกระตุ้น ร้อยละ 16.80 แต่เนื่องจากแหล่งข้อมูลอื่น ๆ ที่มีอยู่มีฐานข้อมูลที่ระบุสาเหตุที่แตกต่างกันไป ทำให้ไม่สามารถเปรียบเทียบได้ อย่างไรก็ตามสาเหตุต้น ๆ ของการกระทำความรุนแรงจากข้อมูลรายพื้นที่ ศพค. ได้แก่ สุรา ความเครียด เศรษฐกิจ หึงหวง และยาเสพติด และจากข้อมูล www.violence.in.th ได้แก่ สุรา ยาเสพติด และนอกใจ/หึงหวง

ในเรื่องการบริการให้คำปรึกษาจากข้อมูลของมูลนิธิเพื่อนหญิง พบว่า เป็นกรณีความรุนแรงในครอบครัว ร้อยละ 78.91 ซึ่งมากกว่าลำดับรองลงมา คือสังคมสงเคราะห์ถึง 10.5 เท่า และถูกล่วงละเมิดทางเพศ 22.45 เท่า ดังนั้น ข้อมูลการให้บริการดังกล่าว สะท้อนให้เห็นว่า ปัญหาความรุนแรงในครอบครัวมีความสำคัญและการให้คำปรึกษาเบื้องต้นผ่านช่องทางต่าง ๆ เป็นทางออกของปัญหาตรงตามความต้องการของผู้รับบริการ

การดำเนินการเมื่อพบเห็นคู่สามีภริยาทะเลาะกันจากข้อมูลรายพื้นที่ ศพค. 9 จังหวัดนำร่อง พบว่า คนในชุมชนส่วนใหญ่เฉย ๆ ไม่กล้าเข้าไปยุ่ง ร้อยละ 36.63 แจ้งตำรวจ/หน่วยงานที่เกี่ยวข้องหรือเข้าไปช่วยห้ามปรามมีสัดส่วนใกล้เคียงกันเฉลี่ยร้อยละ 21.38 แสดงให้เห็นว่า คนในชุมชนนำร่องส่วนมากยังมองว่าความรุนแรงในครอบครัวเป็นเรื่องส่วนตัว ไม่ควรไปยุ่งเกี่ยวด้วย สำหรับความคิดหรือพฤติกรรมเพื่อหาทางออกจากความรุนแรง เท่าที่มีการระบุข้อมูล พบว่า ส่วนใหญ่ไปทำกิจกรรมนอกบ้าน ซึ่งไม่ได้ระบุรายละเอียดว่าเป็นกิจกรรมสร้างสรรค์หรือไม่ รองลงมาคือไม่คิดจะทำอะไร อยู่เฉย ๆ และหนีออกจากบ้าน ซึ่งไม่ใช่ทางออกที่สามารถยุติปัญหาได้

**2) ข้อเสนอต่อมาตรการในการป้องกันและแก้ไขปัญหาความรุนแรงในครอบครัว**

จากสถานการณ์ความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และความรุนแรงในครอบครัวดังกล่าวข้างต้น กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ โดยกรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัวจึงขอเสนอข้อเสนอแนะเชิงมาตรการในการป้องกันและแก้ไขปัญหาซึ่งจะนำไปสู่แผนปฏิบัติการทั้งระยะสั้นและระยะยาว ได้แก่

- สนับสนุนการใช้ฐานข้อมูลระดับพื้นที่ และระดับชาติ ประกอบการวางนโยบายและยุทธศาสตร์เพื่อขับเคลื่อนการป้องกันและแก้ไขปัญหาต่อเด็ก สตรี และความรุนแรงในครอบครัวได้ตรงจุด
- รณรงค์เพื่อปรับทัศนคติ สร้างความตระหนักให้กับชุมชนในเรื่องสิทธิ การเคารพให้เกียรติกัน ตลอดจนการใช้ช่องทางสื่อในรูปแบบต่าง ๆ เพื่อรณรงค์ให้เห็นว่าความรุนแรงในครอบครัวไม่ใช่เรื่องส่วนตัว
- เสริมสร้างครอบครัวเข้มแข็งด้านสัมพันธภาพและการทำบทบาทหน้าที่ของตนเองต่อครอบครัว โดยใช้ครอบครัวเป็นฐานในการเรียนรู้ร่วมกัน ผ่านกระบวนการและกิจกรรมต่าง ๆ
- การป้องกันและแก้ไขปัญหาควรคำนึงถึงความสัมพันธ์เชิงอำนาจ (จากข้อมูลที่ระบุว่าผู้ถูกกระทำความรุนแรงเป็นสตรีเกือบร้อยละ 90) ที่ต้องเชื่อมโยงกับสาเหตุหรือปัจจัยที่เป็นตัวกระตุ้น

ให้เกิดความรุนแรงในครอบครัว เช่น สุรา ยาเสพติด ซึ่งจะนำไปสู่มาตรการในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมควบคู่ไปกับการปรับทัศนคติ ตัวกระตุ้นในเรื่องความเครียด หรือผลทางเศรษฐกิจที่มีประเด็นเรื่องภาวะหนี้สินในครัวเรือน ซึ่งต้องออกแบบมาตรการที่เกี่ยวข้องกับการลดภาระหนี้สินในครัวเรือนและการแบ่งเบาภาระในบ้าน เป็นต้น

- พัฒนาองค์ความรู้ด้านกฎหมายการให้คำปรึกษาเบื้องต้น การจัดการปัญหาครอบครัว และการเสริมสร้างทัศนคติที่เหมาะสมแก่ผู้ปฏิบัติงานกลุ่มเป้าหมายที่เกี่ยวข้อง
- พัฒนาระบบงานที่สามารถรองรับกับปัญหาความรุนแรงในครอบครัวให้เหมาะสมกับประเภทปัญหาตามฐานข้อมูลที่มีอยู่
- พัฒนาความร่วมมือกับเครือข่ายที่เกี่ยวข้อง แสวงหาเครือข่ายใหม่ ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งความร่วมมือในระดับพื้นที่เพื่อสร้างช่องทางรับแจ้งเหตุ การป้องกัน เฝ้าระวัง คุ้มครองช่วยเหลือ เยียวยา และการเสริมพลังให้เหมาะสมแก่กลุ่มเป้าหมายซึ่งได้แก่ครอบครัวปกติ ครอบครัวกลุ่มเสี่ยง และครอบครัวที่ประสบปัญหา

จากข้อเสนอจากมาตรการดังกล่าวข้างต้น กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ โดยกรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัวพิจารณาเห็นว่า สามารถนำไปเป็นแนวทางในการดำเนินการในปีต่อ ๆ ไป

สำหรับในปีงบประมาณ 2558 กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ โดยกรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัวมีแนวทางการดำเนินงานตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 ตามข้อเสนอแนะเชิงมาตรการข้างต้น ดังนี้

**1) ขยายพื้นที่ใหม่และต่อยอดพื้นที่เดิมในการดำเนินงานพัฒนาระบบงานศูนย์ปฏิบัติการเพื่อป้องกันการกระทำความรุนแรงในครอบครัว** เพื่อสร้างระบบเฝ้าระวัง คุ้มครองช่วยเหลือและแก้ไขปัญหาความรุนแรงในครอบครัวให้แก่ชุมชน โดยมีศูนย์พัฒนาครอบครัวในชุมชนเป็นศูนย์กลาง ที่สามารถเชื่อมโยงการทำงานกับศูนย์ปฏิบัติการเพื่อป้องกันการกระทำความรุนแรงในครอบครัว และสหวิชาชีพในพื้นที่ ซึ่งในการดำเนินการดังกล่าวต้องพัฒนาศักยภาพของพื้นที่ในการสำรวจข้อมูลความรุนแรงในครอบครัว เพื่อให้ได้ข้อมูลสถานการณ์ความรุนแรงในครอบครัวมาใช้ประโยชน์ในการวางแผน ดำเนินกิจกรรมตามระบบข้อมูลที่มีในพื้นที่ และรายงานผล รวมทั้งสามารถดำเนินการคุ้มครองช่วยเหลือร่วมกับเครือข่ายสหวิชาชีพในพื้นที่ นอกจากนี้ ควรเน้นการสร้างกลไกกำหนดรูปแบบและแนวทางการปฏิบัติงานการคุ้มครองช่วยเหลือในพื้นที่ ศูนย์พัฒนาครอบครัวในชุมชนใน 15 จังหวัด 45 พื้นที่เดิม ให้เข้มข้นขึ้นกว่า ปี พ.ศ. 2558 เพื่อให้มีการขับเคลื่อนเครือข่ายในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเชิงพื้นที่อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น เกิดระบบงานคุ้มครองช่วยเหลือในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเชิงพื้นที่ที่เป็นต้นแบบ อันนำไปสู่ครอบครัวที่เข้มแข็งไร้ความรุนแรง

**2) ดำเนินการเกี่ยวกับสื่อและเครือข่ายชุมชนในการป้องกัน เฝ้าระวังไม่ให้เกิดความรุนแรงในครอบครัว** หรือป้องกันไม่ให้เกิดซ้ำ เช่น การผลิตสื่อสร้างสรรค์ การใช้ช่องทางสื่อในการปรับทัศนคติ และการสร้างความตระหนักต่อสังคมในประเด็นปัญหาความรุนแรงในครอบครัว การจัดทำสื่อประชาสัมพันธ์เผยแพร่ให้ประชาชนทั่วไปได้รับรู้ถึงสิทธิประโยชน์ที่พึงจะได้รับ รวมทั้งเผยแพร่ข้อมูลของหน่วยงานภาครัฐที่มีหน้าที่ให้คำแนะนำ ปรึกษา และให้ความช่วยเหลือในขณะเดียวกันต้องดำเนินการจัดทำและพัฒนา

สื่อองค์ความรู้ และคู่มือต่าง ๆ ในการปฏิบัติงานคุ้มครองช่วยเหลือ รวมทั้งการสร้างกระบวนงานที่ชัดเจนในการปฏิบัติงานร่วมกันระหว่างหน่วยงาน กลไก สหวิชาชีพ และเครือข่ายชุมชน เพื่อสร้างความเข้าใจร่วมกันในการปฏิบัติงาน เช่น กระบวนงานรับแจ้งเหตุและให้ความช่วยเหลือของพนักงานเจ้าหน้าที่ กระบวนงานไกล่เกลี่ย และกระบวนงานรับ - ส่งต่อ ของทีมสหวิชาชีพทั้งในมิติสังคมและกฎหมาย ได้แก่ การคุ้มครองเบื้องต้น การคุ้มครองสวัสดิภาพ และการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัว

**3) ดำเนินความร่วมมือกับหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม** เป็นการส่งเสริมความร่วมมือกับหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม เช่น อัยการ ศาลยุติธรรม เพื่อเสริมสร้างองค์ความรู้และเตรียมความพร้อมปฏิบัติงานจริงในด้านการให้ความช่วยเหลือคุ้มครองสวัสดิภาพบุคคลในครอบครัวตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 และกฎหมายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง รวมทั้ง การติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงานร่วมกันของหน่วยงาน เพื่อกำหนดแนวทางการขับเคลื่อนงานและต่อยอดความร่วมมือในด้านการให้ความช่วยเหลือคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพแก่บุคคลในครอบครัวตามสถานการณ์ความรุนแรงในครอบครัวไทยได้อย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

## เอกสารอ้างอิง


กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์, ข้อมูลเกี่ยวกับความรุนแรงต่อเด็ก สตรี ที่ถูกกระทำความรุนแรงในครอบครัว ที่เข้ารับบริการในบ้านพักเด็กและครอบครัวในปีงบประมาณ 2557 (เดือนตุลาคม - กันยายน 2557). 2558.

มูลนิธิเพื่อนหญิง. ข้อมูลผู้ขอรับคำปรึกษาด้านกฎหมายเกี่ยวกับความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และความรุนแรงในครอบครัวในปี 2557. 2558

โรงพยาบาลตำรวจ. ข้อมูลเกี่ยวกับความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และความรุนแรงในครอบครัว ปี 2557. 2558.

สภาสังคมสงเคราะห์แห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์, ข้อมูลเกี่ยวกับความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และความรุนแรงในครอบครัว ปี 2557. 2558.

สมาคมบัณฑิตสตรีทางกฎหมายแห่งประเทศไทยในพระบรมราชินูปถัมภ์. ข้อมูลการให้ความช่วยเหลือด้านกฎหมายเกี่ยวกับการกระทำความรุนแรงต่อ เด็ก สตรีและความรุนแรงในครอบครัว ปี 2557. 2558.

สมาคมส่งเสริมสถานภาพสตรีในพระอุปถัมภ์พระเจ้าวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าโสมสวลี พระวรราชาทินัดดามาตุ, ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ถูกกระทำความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และความรุนแรงในครอบครัว ปี 2557. 2558.

สำนักการแพทย์ กรุงเทพมหานคร, รายงานข้อมูลสถิติเกี่ยวกับผู้เข้ารับบริการศูนย์พิทักษ์สิทธิเด็กและสตรีตามโรงพยาบาลในสังกัดสำนักการแพทย์ กรุงเทพมหานคร ประจำปีงบประมาณ 2557. 2558.

สำนักอนามัย กรุงเทพมหานคร, รายงานข้อมูลการให้บริการช่วยเหลือผู้ที่ถูกกระทำความรุนแรงของศูนย์บริการสาธารณสุข สำนักอนามัย ประจำปีงบประมาณ 2557. 2558.

สำนักบริหารการสาธารณสุข สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข, ข้อมูลการให้บริการช่วยเหลือเด็กและสตรีที่ถูกกระทำความรุนแรงของศูนย์พึ่งได้ ปี 2557. 2558.

สำนักงานตำรวจแห่งชาติ, แบบรายงานคดีตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 ประจำปี 2557. 2558.

สำนักงานศาลยุติธรรม, ข้อมูลคดีความรุนแรงตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 ประจำปี 2557. 2558.

สำนักงานอัยการสูงสุด, ข้อมูลคดีความรุนแรงตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 ประจำปี 2557. 2558.

กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์, ข้อมูลตามระบบฐานข้อมูลความรุนแรงในครอบครัว ภายใต้ http://www.violence.in.th.

กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์, บันทึกการให้ความช่วยเหลือเบื้องต้นตามแบบรายงานการดำเนินการคุ้มครองผู้ถูกกระทำความรุนแรงครอบครัวหรือแบบ คร.6 ประจำปี 2557. 2558.

กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์, รายงานข้อมูลสถานการณ์ความรุนแรงต่อเด็ก สตรีและความรุนแรงในครอบครัว สำหรับการรายงานตามมาตรา 17 แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 ประจำปี 2556. 2558

# คณะผู้จัดทำ

***คณะที่ปรึกษา***

| | |
|---|---|
| 1. นายสมชาย เจริญอำนวยสุข | อธิบดีกรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว |
| 2. นายอภิชาติ อภิชาตบุตร | รองอธิบดีกรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว |
| 3. นางมธุรส ชีช้าง | ผู้อำนวยการกองส่งเสริมสถาบันครอบครัว |

***คณะผู้จัดทำ***

| | |
|---|---|
| 1. นางศิริกุล อินทรพาณิชย์ | กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว |
| 2. นางกัลยา สุวรรณรัตน์ | กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว |
| 3. นางสาวอัจฉพรรณ ทับทิมทอง | กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว |
| 4. นายกรณรงค์ เหรียนระวี | กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว |
| 5. นางสาวพรพิมล นันทะวงค์ | กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว |
| 6. นายวงศกร แจ้งจรัส | กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว |

กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว
กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์
255 ถนนราชวิถี แขวงทุ่งพญาไท เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร 10400
โทร. /โทรสาร 0 2642 7750
www.owf.go.th www.violence.in.th